ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 6ης Απριλίου 1995 *

Στην υπόθεση Τ-141/89,

Tréfileurope Sales SARL, πρώην Tréfilarbed SA, και εν συνεχεία Tréfilarbed Luxembourg-Saarbrücken SARL, εταιρία λουξεμβουργιανού δικαίου, εγκατεστημένη στο Λουξεμβούργο, εκπροσωπούμενη από τον Dominique Voillemot, δικηγόρο Παρισιού, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Jacques Loesch, 11, rue Goethe,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους Norbert Koch, Enrico Traversa και Julian Currall, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενους από τη Nicole Coutrelis και τον André Coutrelis, δικηγόρους Παρισιού, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως 89/515/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 1989, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/31.553 — Δομικά πλέγματα, ΕΕ 1989, L 260, σ. 1),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Kirschner, Πρόεδρο, C. W. Bellamy, B. Vesterdorf, R. García-Valdecasas και K. Lenaerts, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας που διεξήχθη από τις 14 έως τις 18 Ιουνίου 1993,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό

1 Η παρούσα υπόθεση έχει ως αντικείμενο την απόφαση 89/515/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 1989, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/31.553 — Δομικά πλέγματα, ΕΕ L 260, σ. 1,

στο εξής: Απόφαση), με την οποία η Επιτροπή επέβαλε σε δεκατέσσερις παραγωγούς δομικών πλεγμάτων πρόστιμο λόγω παραβάσεως του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ. Το προϊόν που αποτελεί αντικείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι τα δομικά πλέγματα. Πρόκειται για προκατασκευασμένο οπλισμό σκυροδέματος αποτελούμενο από χαλυβδοσύρματα ψυχρής ελάσεως, λεία ή με ραβδώσεις, τα οποία έχουν συγκολληθεί σημειακά στα σημεία επαφής τους σχηματίζοντας εσχάρα. Τα δομικά πλέγματα χρησιμοποιούνται σε όλους σχεδόν τους τομείς κατασκευών με οπλισμένο σκυρόδεμα.

2 Από το 1980 ορισμένες συμπράξεις και εναρμονισμένες πρακτικές, που έδωσαν λαβή στην έκδοση της Αποφάσεως, αναπτύχθηκαν στον τομέα αυτό στη γερμανική και τη γαλλική αγορά, καθώς και στην αγορά της Benelux.

3 Για τη γερμανική αγορά, η Bundeskartellamt (Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Συμπράξεων) επέτρεψε, στις 31 Μαΐου 1983, τη σύσταση καρτέλ διαρθρωτικής κρίσεως από τους Γερμανούς παραγωγούς δομικών πλεγμάτων, καρτέλ το οποίο, αφού παρατάθηκε μία φορά, διαλύθηκε το 1988. Το καρτέλ είχε ως σκοπό τη μείωση της δυναμικότητας και προέβλεπε επίσης ποσοστώσεις παραδόσεως και ρύθμιση των τιμών που, ωστόσο, δεν εγκρίθηκαν παρά μόνον για τα δύο πρώτα έτη της εφαρμογής του (παράγραφοι 126 και 127 της Αποφάσεως).

4 Η γαλλική επιτροπή ανταγωνισμού εξέδωσε, στις 20 Ιουνίου 1985, γνωμοδότηση σχετικά με την κατάσταση του ανταγωνισμού στη γαλλική αγορά δομικών πλεγμάτων, γνωμοδότηση την οποία ακολούθησε η απόφαση 85-6 DC, της 3ης Σεπτεμβρίου 1985, του Γάλλου Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Προϋπολογισμού, με την οποία επιβλήθηκαν πρόστιμα σε διάφορες γαλλικές εταιρίες επειδή ανέπτυξαν δραστηριότητες και πρακτικές που είχαν ως σκοπό και ως αποτέλεσμα τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού και την παρεμπόδιση της κανονικής λειτουργίας της αγοράς κατά την περίοδο μεταξύ 1982 και 1984. Στην προσφεύγουσα επιβλήθηκε πρόστιμο 10 000 γαλλικών φράγκων (FF) επειδή από το τέλος Σεπτεμβρίου 1983 έως τον Απρίλιο του 1984 μετείχε σε σύμπραξη που είχε ως σκοπό και ως αποτέλεσμα τη νόθευση του ανταγωνισμού.

5 Στις 6 και 7 Νοεμβρίου 1985, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001,

σ. 25, στο εξής: κανονισμός 17), υπάλληλοι της Επιτροπής διενήργησαν ελέγχους — συγχρόνως και χωρίς προειδοποίηση — στα γραφεία επτά επιχειρήσεων και δύο ενώσεων επιχειρήσεων, ήτοι των: Tréfilunion SA, Sotralentz SA, Tréfilarbed Luxembourg-Saarbrücken SARL, Ferriere Nord SpA (Pittini), Baustahlgewebe GmbH (BStG), Thibo Draad-en Bouwstaalprodukten BV (Thibodraad), NV Bekaert, Syndicat national du tréfilage d'acier (STA) και Fachverband Betonstahlmatten eV. Στις 4 και 5 Δεκεμβρίου 1985 οι υπάλληλοι διενήργησαν άλλους ελέγχους στα γραφεία των επιχειρήσεων ILRO SpA, G. B. Martinelli, NV Usines Gustave Boël (afdeling Trébos), Tréfileries de Fontaine-l'Évêque (TFE), Frère-Bourgeois Commerciale SA (FBC), Van Merksteijn Staalbouw BV και ZND Bouwstaal BV.

6 Τα ανευρεθέντα στοιχεία στο πλαίσιο των ελέγχων αυτών, καθώς και οι ληφθείσες πληροφορίες κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11 του κανονισμού 17, οδήγησαν την Επιτροπή στο συμπέρασμα ότι, μεταξύ 1980 και 1985, οι ενδιαφερόμενοι παραγωγοί είχαν παραβεί το άρθρο 85 της Συνθήκης με σειρά συμφωνιών ή εναρμονισμένων πρακτικών ως προς τις ποσοστώσεις παραδόσεως και ως προς τις τιμές των δομικών πλεγμάτων. Η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 17 και στις 12 Μαρτίου 1987 κοινοποιήθηκαν οι αιτιάσεις στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις οι οποίες απάντησαν στις αιτιάσεις αυτές. Στις 23 και 24 Νοεμβρίου 1987 πραγματοποιήθηκε ακρόαση των εκπροσώπων των επιχειρήσεων.

7 Μετά το πέρας της διαδικασίας αυτής, η Επιτροπή εξέδωσε την Απόφαση. Κατά την Απόφαση (παράγραφος 22), οι περιορισμοί του ανταγωνισμού συνίσταντο σε σειρά συμφωνιών και/ή εναρμονισμένων πρακτικών οι οποίες είχαν ως αντικείμενο τον καθορισμό των τιμών και/ή των ποσοστώσεων των πωλήσεων, καθώς και την κατανομή των αγορών δομικών πλεγμάτων. Οι συμπράξεις αυτές, κατά την Απόφαση, αφορούσαν διάφορες επιμέρους αγορές (γαλλική αγορά, γερμανική αγορά, αγορά της Benelux), επηρέαζαν όμως το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών καθόσον στις συμπράξεις αυτές συμμετείχαν επιχειρήσεις εγκατεστημένες σε διαφορετικά κράτη μέλη. Κατά την Απόφαση, «στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν πρόκειται τόσο για μια συνολική σύμπραξη μεταξύ όλων των κατασκευαστών από όλα τα κράτη μέλη, όσο για ένα σύνολο περισσοτέρων συμπράξεων με εν μέρει εναλλασσόμενους συμμετέχοντες. Πάντως, το εν λόγω σύνολο συμπράξεων είχε ως αποτέλεσμα τη ρύθμιση σε μεγάλο βαθμό σημαντικού τμήματος της κοινής αγοράς, μέσω της ρυθμίσεως των επιμέρους αγορών».

8 Η Απόφαση έχει το ακόλουθο διατακτικό:

«Άρθρο 1

Οι επιχειρήσεις Tréfilunion SA, Société métallurgique de Normandie (SMN), CCG (TECNOR), Société de treillis et panneaux soudés (STPS), Sotralentz SA, Tréfilarbed SA ή Tréfilarbed Luxembourg-Saarbrücken SARL, Tréfileries de Fontaine-l'Évêque, Frère-Bourgeois Commerciale SA (σήμερα Steelinter SA), NV Usines Gustave Boël, afdeling Trébos, Thibo Draad-en Bouwstaalprodukten BV (σήμερα Thibo Bouwstaal BV), Van Merksteijn Staalbouw BV, ZND Bouwstaal BV, Baustahlgewebe GmbH, ILRO SpA, Ferriere Nord SpA (Pittini) και G. B. Martinelli fu G. B. Metallurgica SpA παρέβησαν το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ, συμμετέχοντας, σε μία ή περισσότερες περιπτώσεις, κατά το χρονικό διάστημα από 27 Μαΐου 1980 έως 5 Νοεμβρίου 1985, σε μία ή περισσότερες συμφωνίες ή/και εναρμονισμένες πρακτικές (συμπράξεις), οι οποίες συνίσταντο στον καθορισμό τιμών πωλήσεων, στον περιορισμό των πωλήσεων, στην κατανομή των αγορών όπως επίσης σε μέτρα για την εφαρμογή και τον έλεγχο αυτών των συμπράξεων.

Άρθρο 2

Οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1, εφόσον συνεχίζουν να δρουν στον τομέα δομικών πλεγμάτων στην ΕΟΚ, υποχρεούνται να παύσουν αμελλητί τις διαπιστωθείσες παραβάσεις (στην περίπτωση που δεν το έχουν πράξει ήδη) και να απέχουν στο μέλλον, όσον αφορά τις δραστηριότητές τους στον τομέα των δομικών πλεγμάτων, από όλες τις συμφωνίες ή/και εναρμονισμένες πρακτικές που έχουν τον ίδιο ή παρόμοιο στόχο ή αποτέλεσμα.

Άρθρο 3

Κατά των ακολούθων επιχειρήσεων επιβάλλονται, λόγω των διαπιστωθεισών στο άρθρο 1 παραβάσεων, τα κάτωθι πρόστιμα:

1) Tréfilunion SA (TU): πρόστιμο 1 375 000 ECU·

2) Société métallurgique de Normandie (SMN): πρόστιμο 50 000 ECU·

3) Société des treillis et panneaux soudés (STPS): πρόστιμο 150 000 ECU·

4) Sotralentz SA: πρόστιμο 228 000 ECU·

5) Tréfilarbed Luxembourg-Saarbrücken SARL: πρόστιμο 1 143 000 ECU·

6) Steelinter SA: πρόστιμο 315 000 ECU·

7) NV Usines Gustave Boël, afdeling Trébos: πρόστιμο 550 000 ECU·

8) Thibo Bouwstaal BV: πρόστιμο 420 000 ECU·

9) Van Merksteijn Staalbouw BV: πρόστιμο 375 000 ECU·

10) ZND Bouwstaal BV: πρόστιμο 42 000 ECU·

11) Baustahlgewebe GmbH (BStG): πρόστιμο 4 500 000 ECU·

12) ILRO SpA: πρόστιμο 13 000 ECU·

13) Ferriere Nord SpA (Pittini): πρόστιμο 320 000 ECU·

14) G. B. Martinelli fu G. B. Metallurgica SpA: πρόστιμο 20 000 ECU.

(...)»

9 Πριν από την 1η Αυγούστου 1984, η Tréfilarbed SA ήταν εταιρία διαχειρίσεως και εμπορίας, θυγατρική του ομίλου Arbed, που έλεγχε τις επιχειρήσεις παραγωγής δομικών πλεγμάτων οι οποίες ήταν εγκατεστημένες στη Γάνδη (Βέλγιο), στο Roermond (Κάτω Χώρες) και στο St Ingbert (Γερμανία), καθώς και άλλα συρματοποιεία και γραφεία πωλήσεων εγκατεστημένα κυρίως στο Παρίσι και

στη Γάνδη. Το 1984, η Tréfilarbed SA μετατράπηκε σε εταιρία εμπορίας, υπό την επωνυμία Tréfilarbed Luxembourg-Saarbrücken SARL, της οποία το κεφάλαιο κατείχαν σε ίσα μερίδια η Arbed SA και η Techno Saarstahl GmbH (θυγατρική κατά 100 % της Saarstahl). Κατά την Απόφαση (παράγραφος 195, στοιχείο δ'), η Tréfilarbed Luxembourg-Saarbrücken πρέπει, κατά συνέπεια, να θεωρηθεί ως διάδοχος της Tréfilarbed SA και ως υπέχουσα ευθύνη για τις ενέργειες αυτής της τελευταίας, καθώς και για τις δικές της ενέργειες τις μεταγενέστερες της 1ης Αυγούστου 1984. Με την Απόφαση διευκρινίζεται ότι οι ενέργειες για τις οποίες η Tréfilarbed Luxembourg-Saarbrücken SARL πρέπει να θεωρείται ως υπέχουσα ευθύνη περιλαμβάνουν επίσης τις ενέργειες των θυγατρικών της στη Γαλλία, στο Βέλγιο και στις Κάτω Χώρες, διότι η Tréfilarbed SA ή η Tréfilarbed Luxembourg-Saarbrücken SARL πρέπει να θεωρηθεί ως αποτελούσα μία μόνον οντότητα με τις θυγατρικές της. Το 1993, κατόπιν της αποφάσεως των ομίλων Arbed και Usinor-Sacilor/Saarstahl να συγκεντρώσουν τις δραστηριότητες συρματοποιίας που ασκούσαν οι Schmerbeck & Kuhlmann, Techno Saarstahl, Tréfilarbed Bissen και Tréfileurope France, η Tréfilarbed Luxembourg-Saarbrücken SARL μετέβαλε εμπορική επωνυμία και κατέστη η Tréfileurope Sales SARL (στο εξής: Tréfilarbed).

Διαδικασία

10 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η προσφεύγουσα, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 13 Οκτωβρίου 1989, άσκησε την παρούσα προσφυγή, αποσκοπούσα στην ακύρωση της Αποφάσεως. Δέκα από τους δεκατρείς άλλους αποδέκτες της αποφάσεως αυτής άσκησαν επίσης προσφυγή.

11 Με διάταξη της 15ης Νοεμβρίου 1989, το Δικαστήριο διαβίβασε την υπόθεση αυτή, καθώς και τις άλλες δέκα υποθέσεις, στο Πρωτοδικείο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 14 της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 319, σ. 1). Οι προσφυγές αυτές έχουν αριθμό πρωτοκόλλου Τ-141/89 έως Τ-145/89 και Τ-147/89 έως Τ-152/89.

12 Με διάταξη της 13ης Οκτωβρίου 1992, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να συνεκδικάσει λόγω συναφείας τις προαναφερθείσες υποθέσεις προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 50 του Κανονισμού Διαδικασίας.

13 Με έγγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου μεταξύ 22ας Απριλίου και 7ης Μαΐου 1993, οι διάδικοι απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου.

14 Ενόψει των απαντήσεων στις ερωτήσεις αυτές και κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

15 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση που διεξήχθη από τις 14 έως τις 18 Ιουνίου 1993.

Αιτήματα των διαδίκων

16 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει πλήρως ή εν μέρει τα άρθρα 1 και 3 της Αποφάσεως, κατά το μέτρο που τα εν λόγω άρθρα αφορούν την Tréfilarbed·

— στην περίπτωση που το Πρωτοδικείο δεν θα δεχθεί το αίτημα αυτό, να τροποποιήσει το άρθρο 3 της Αποφάσεως, ώστε να καταργηθεί ή να μειωθεί ουσιωδώς το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην Tréfilarbed·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στην καταβολή όλων των εξόδων και δικαστικών δαπανών των οποίων τα δικαιολογητικά θα προσκομιστούν αργότερα.

17 Η καθής ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει ως αβάσιμη την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της ουσίας

18 Η προσφεύγουσα προβάλλει, ουσιαστικά, δύο λόγους προς στήριξη της προσφυγής της. Ο πρώτος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης και ο δεύτερος από την παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17.

Επί του λόγου που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης

I — *Επί της οικείας αγοράς*

A — *Επί της αγοράς του προϊόντος*

Επιχειρήματα των διαδίκων

19 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ανάλυση της αγοράς στην οποία προέβη η Επιτροπή με την Απόφασή της είναι γενική και επιφανειακή και ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε προφανή πλάνη στον καθορισμό της αγοράς που πρέπει να ληφθεί υπόψη.

20 Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι η Απόφαση (παράγραφος 3) αναφέρει ότι υπάρχουν διάφοροι τύποι δομικών πλεγμάτων: τυποποιημένα δομικά πλέγματα, δομικά πλέγματα κατά παραγγελία και δομικά πλέγματα βάσει σχεδίου. Αντίθετα από τον ισχυρισμό που περιλαμβάνεται στην Απόφαση, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι αυτοί οι τρεις τύποι πλεγμάτων δεν είναι ανταγωνιστι-

κοί μεταξύ τους και δεν αποτελούν μία και μόνη αγορά. Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι υπάρχουν δύο χωριστές αγορές: η αγορά των τυποποιημένων πλεγμάτων ή Lagermatten και η αγορά των πλεγμάτων βάσει σχεδίου ή Zeichnungsmatten. Οι δύο αυτοί τύποι πλεγμάτων είναι διαφορετικοί από την άποψη του τρόπου κατασκευής τους, τα εξωτερικά χαρακτηριστικά τους, τις ανάγκες που καλύπτουν ως προς τους χρήστες και τις τιμές τους. Τα τυποποιημένα πλέγματα είναι επίπεδα, τυποποιημένου σχήματος και αραιώματος, κατασκευαζόμενα από μηχανές εντελώς αυτόματες και τα οποία μπορούν να τοποθετούνται σε αποθήκες εν αναμονή του αγοραστή. Τα δομικά πλέγματα βάσει σχεδίου είναι πλέγματα κατασκευαζόμενα σύμφωνα με ειδικές προδιαγραφές που παρέχει το γραφείο εκπονήσεως του προγράμματος για το οποίο προορίζονται· δεν μπορούν να αποθηκεύονται, αλλά παραδίδονται απευθείας στο εργοτάξιο και συχνά ο κατασκευαστής απαιτεί την ακριβόχρονη παράδοση (just in time), πράγμα που επιβάλλει στον προμηθευτή ειδικούς περιορισμούς όσον αφορά τη μεταφορά. Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι τα αποκαλούμενα κατά παραγγελία δομικά πλέγματα και τα Listenmatten δεν αντιστοιχούν στους ίδιους τύπους δομικών πλεγμάτων και δεν συνιστούν ομοιογενή κατηγορία. Η έννοια του Listenmatten καλύπτει καταρχήν εκείνη των δομικών πλεγμάτων βάσει σχεδίου. Ωστόσο, υπάρχουν δομικά πλέγματα Listenmatten απλού τύπου, τα οποία είναι δομικά πλέγματα όχι τυποποιημένα αλλά τα οποία κατασκευάζονται σύμφωνα με ορισμένες προδιαγραφές.

21 Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει την υπάρχουσα διαφορά, ως προς τις τιμές, μεταξύ αυτών των δύο κατηγοριών δομικών πλεγμάτων, που προκύπτει από τη διαφορετική προστιθέμενη αξία, η οποία είναι πολύ μικρή, 20 έως 25 % της τιμής πωλήσεως, για τα τυποποιημένα δομικά πλέγματα, και πολύ υψηλότερη, 50 έως 80 % ή ακόμη 100 %, για τα δομικά πλέγματα βάσει σχεδίου. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο κόστος των τυποποιημένων δομικών πλεγμάτων είναι αρκετά απλά, ενώ εκείνα που περιλαμβάνονται στο κόστος των δομικών πλεγμάτων βάσει σχεδίου ποικίλλουν ανάλογα με την εργασία που απαιτούν. Συναφώς, και βάσει γραφικής παραστάσεως που επισυνάπτεται στο δικόγραφο της προσφυγής, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, μολονότι είναι αληθές ότι η εξέλιξη των τιμών των δύο τύπων δομικών πλεγμάτων δεν είναι εντελώς χωριστή, ωστόσο, οι δύο τιμές εξελίσσονται κατά τρόπο ανεξάρτητο. Όσον αφορά την επίδραση που η τιμή των τυποποιημένων δομικών πλεγμάτων έχει επί της τιμής των δομικών πλεγμάτων βάσει σχεδίου, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι μόνον υπό εντελώς αντικανονικές περιστάσεις — όπως η κατακόρυφη πτώση της τιμής των τυποποιημένων δομικών πλεγμάτων — ένας χρήστης θα παραιτηθεί από την παραγγελία των δομικών πλεγμάτων βάσει σχεδίου για να χρησιμοποιήσει τυποποιημένα δομικά πλέγματα, κατάσταση η οποία δεν εμφανίστηκε κατά την περίοδο 1980-1985.

22 Η προσφεύγουσα συνάγει το συμπέρασμα ότι οι δύο κατηγορίες δομικών πλεγμάτων που περιγράφονται πιο πάνω δεν είναι εναλλάξιμες από την άποψη του χρήστη και, επομένως, συνιστούν διαφορετικές αγορές και ότι ο πραγματικός ανταγωνισμός που ασκείται έναντι των δομικών πλεγμάτων βάσει σχεδίου είναι ο ανταγωνισμός των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος.

23 Η Επιτροπή θεωρεί ότι η περιγραφή της αγοράς στην οποία προβαίνει η προσφεύγουσα ουδόλως φαίνεται να αντιφάσκει προς τη δική της. Υπενθυμίζει ότι αναγνώρισε τη διαφορά μεταξύ των τυποποιημένων δομικών πλεγμάτων και των δομικών πλεγμάτων βάσει σχεδίου, ιδίως όσον αφορά την τιμή κόστους, αυτός δε είναι ο λόγος για τον οποίο θεώρησε, στην παράγραφο 3 της Αποφάσεως, ότι τα δομικά πλέγματα βάσει σχεδίου αποτελούν μια επιμέρους αγορά. Πάντως, θεωρεί ότι δεν πρόκειται για δύο χωριστές αγορές. Όσον αφορά την αμοιβαία επίδραση που ασκούν μεταξύ τους οι τιμές των διαφόρων δομικών πλεγμάτων, η Επιτροπή παρατηρεί ότι, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, η αντικατάσταση των δομικών πλεγμάτων βάσει σχεδίου από τυποποιημένα δομικά πλέγματα είναι τεχνικώς δυνατή, πράγμα που αποδεικνύει τη δυνατότητα εναλλαγής τους. Το γεγονός ότι τέτοιες υποκαταστάσεις δεν παρατηρήθηκαν, όπως αναγνώρισε η ίδια η προσφεύγουσα, οφείλεται στο ότι οι τιμές των τυποποιημένων δομικών πλεγμάτων δεν έπεσαν σε ένα τέτοιο επίπεδο ώστε αυτά να είναι σε θέση να ανταγωνίζονται αποτελεσματικά τα δομικά πλέγματα βάσει σχεδίου. Όμως, ο παραγωγός δομικών πλεγμάτων βάσει σχεδίου είχε συμφέρον να μετάσχει στον καθορισμό των τιμών των τυποποιημένων δομικών πλεγμάτων και αυτός ακριβώς ήταν ο σκοπός καθορισμού κατωτάτων τιμών στο πλαίσιο των συμπράξεων επί των τιμών που αφορούσαν την αγορά της Benelux, συμπράξεις στις οποίες, όπως της προσάπτεται, συμμετείχε η προσφεύγουσα.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

24 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι η περιγραφή της αγοράς στην οποία προβαίνει η προσφεύγουσα ουδόλως αντιφάσκει προς αυτήν της Επιτροπής. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα προβαίνει στη διάκριση μεταξύ τυποποιημένων δομικών πλεγμάτων, δομικών πλεγμάτων κατά παραγγελία ή ημιτυποποιημένων, δομικών πλεγμάτων Listenmatten και δομικών πλεγμάτων βάσει σχεδίου, για να υποστηρίξει ότι οι δύο πρώτοι τύποι είναι πάρα πολύ παραπλήσιοι μεταξύ τους και οι δύο τελευταίοι τύποι είναι επίσης παραπλήσιοι μεταξύ τους, ωστόσο, όμως εμφανίζουν σημαντικές διαφορές σε σχέση με τους δύο πρώτους. Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι στην Απόφαση δεν αναφέρεται τίποτε άλλο όταν στην

παράγραφο 3 εκτίθεται ότι «κατά κύριο λόγο, τα τυποποιημένα δομικά πλέγματα μπορούν σε μεγάλο βαθμό να υποκαταστήσουν τα δομικά πλέγματα κατά παραγγελία και το αντίστροφο» και «για τον λόγο αυτόν, ως σχετική αγορά προϊόντος μπορεί να θεωρηθεί γενικά η αγορά δομικών πλεγμάτων, υποδιαίρεση της οποίας αποτελεί η επί μέρους αγορά δομικών πλεγμάτων βάσει σχεδίου».

25 Όσον αφορά τις τιμές των τυποποιημένων δομικών πλεγμάτων και των δομικών πλεγμάτων βάσει σχεδίου στα οποία αναφέρεται η προσφεύγουσα, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι οι τιμές αυτές δεν απέχουν πολύ μεταξύ τους. Αυτή η προσέγγιση των τιμών απορρέει, προφανώς — όπως αναγνωρίζει η ίδια η προσφεύγουσα — από αντικειμενικούς παράγοντες οι οποίοι επιδρούν επί των δύο αγορών των δομικών πλεγμάτων για τα οποία γίνεται λόγος, συγκεκριμένα, την τιμή του χονδροσύρματος, πρώτης ύλης για τα δύο αυτά προϊόντα, και την εξέλιξη της ζητήσεως στην αγορά των χρηστών, εκείνη των οικοδομών, που αντικατοπτρίζει τη γενική συγκυρία.

26 Κατόπιν των διαπιστώσεων αυτών, επιβάλλεται να εξεταστεί το ζήτημα που συνδέεται στενά με αυτές, ήτοι η επίδραση της τιμής των τυποποιημένων δομικών πλεγμάτων επί της τιμής των δομικών πλεγμάτων Listenmatten και των δομικών πλεγμάτων βάσει σχεδίου. Με άλλα λόγια, τίθεται το ζήτημα αν η πτώση της τιμής των τυποποιημένων δομικών πλεγμάτων μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα αυτά να υποκαταστήσουν τα δομικά πλέγματα Listenmatten και τα δομικά πλέγματα βάσει σχεδίου και να συνεπάγεται μετακίνηση της πελατείας προς τα τυποποιημένα δομικά πλέγματα. Εκ προοιμίου υπενθυμίζεται ότι η χρήση των τυποποιημένων δομικών πλεγμάτων σε ορισμένα εργοτάξια όπου έπρεπε να χρησιμοποιηθούν δομικά πλέγματα Listenmatten ή δομικά πλέγματα βάσει σχεδίου δεν είναι δυνατή παρά μόνον αν η διαμόρφωση του προς τοποθέτηση οπλισμού παρέχει αυτή τη δυνατότητα και, εν πάση περιπτώσει, υπό την προϋπόθεση ότι λαμβάνονται στα εργοτάξια μέτρα προσαρμογής τα οποία δεν εμφανίζουν τεχνικές δυσχέρειες ούτε συνεπάγονται σημαντικά πρόσθετα έξοδα. Συναφώς, διαπιστώνεται επίσης ότι η προσφεύγουσα δέχθηκε ότι η χρήση τυποποιημένων δομικών πλεγμάτων σε ένα εργοτάξιο, όπου έπρεπε κανονικά να χρησιμοποιηθούν δομικά πλέγματα βάσει σχεδίου, είναι όντως δυνατή, όταν η τιμή των τυποποιημένων δομικών πλεγμάτων είναι τόσο χαμηλή ώστε εξασφαλίζει στον κύριο του έργου σημαντική οικονομία, καλύπτουσα το πρόσθετο κόστος και συμψηφίζουσα τα τεχνικά μειονεκτήματα που συνδέονται με την αλλαγή του χρησιμοποιηθέντος υλικού. Εξάλλου, πρέπει να υπομνησθεί ότι κατά την προφορική διαδικασία προέκυψε ότι η κατάσταση αυτή δημιουργήθηκε για ένα χρονικό διάστημα της περιόδου που καλύπτεται από τις συμπράξεις.

27 Επιπροσθέτως, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι ορισμένες επιχειρήσεις στις οποίες αναφέρεται η Απόφαση, μεταξύ των οποίων η προσφεύγουσα, έχουν τη δυνατότητα παραγωγής διαφόρων τύπων δομικών πλεγμάτων, πράγμα που επιτρέπει να συναχθεί ευλόγως ότι υπάρχει στη βιομηχανία ορισμένη δυνατότητα προσαρμογής των μέσων παραγωγής προκειμένου να παραχθούν διάφοροι τύποι δομικών πλεγμάτων.

28 Συγκεκριμένα, η δυνατότητα παραγωγής διαφόρων τύπων δομικών πλεγμάτων και η ύπαρξη αμοιβαίας επιδράσεως επί των τιμών μεταξύ των διαφόρων αυτών τύπων επιβεβαιώνεται από αρκετά έγγραφα στα οποία βασίστηκε η Απόφαση. Συναφώς, επιβάλλεται να παρατεθεί η επιστολή της 6ης Ιουνίου 1980 [παράρτημα (παρτ.) 55 στην κοινοποίηση των αιτιάσεων (κοιν. αιτ.), παράγραφος 79 της Αποφάσεως] της Tréfilunion προς την STA επί της συσκέψεως που πραγματοποιήθηκε στις 27 Μαΐου 1980 στις Βρυξέλλες μεταξύ Thibodraad, Arbed, Van Merksteijn, Tréfilunion και TFE, κατά την οποία «η εταιρία Van Merksteijn, η οποία ευρέως κυριαρχεί στην αγορά των τυποποιημένων προϊόντων και δεν κατασκευάζει παρά μόνον αυτή την γκάμα προϊόντων, επιθυμεί προφανώς να διατηρήσει τις χαμηλές τιμές, προκειμένου να διαιωνίσει την κυριαρχία της επί των εισαγωγών και των άλλων τοπικών παραγωγών, μεταξύ των οποίων ο ίδιος ο Bakker, ο οποίος φαίνεται ήδη ότι στην πράξη έχει εγκαταλείψει την παραγωγή τυποποιημένων δομικών πλεγμάτων προς όφελος των ημιτυποποιημένων και των πλεγμάτων βάσει σχεδίων, όπως άλλωστε και η Arbed». Εξάλλου, από το από 22 Ιουνίου 1983 τηλετύπημα της προσφεύγουσας (παρτ. 33 κοιν. αιτ., παράγραφος 55 της Αποφάσεως) προκύπτει ότι η προσφεύγουσα είχε περιλάβει επίσης τα δομικά πλέγματα βάσει σχεδίου στη συμφωνία που αφορούσε τη γαλλική αγορά για την περίοδο 1983-1984. Εξάλλου, με επιστολή της Tréfilarbed France προς την Tréfilarbed Luxembourg της 4ης Νοεμβρίου 1983 (παρτ. 36 κοιν. αιτ., παράγραφος 59 της Αποφάσεως), αναφέρεται ότι «η θέση που πρέπει να υποστηριχθεί είναι η εκτεθείσα κατά τη σύσκεψή μας στο Παρίσι με τον Marie στις 28.03.1983, δηλαδή να περιοριστούν οι συμφωνίες στα τυποποιημένα και τα εξορθολογισθέντα δομικά πλέγματα που αντιπροσωπεύουν τουλάχιστον 95 % της σημερινής αγοράς». Πρέπει επίσης να υπογραμμιστεί η ύπαρξη μιας εσωτερικής εκθέσεως της Thibodraad, της 3ης Μαρτίου 1980, όπου περιγράφεται η συζήτηση που πραγματοποιήθηκε στην Arbed στις 24 Φεβρουαρίου 1980 (παρτ. 83 κοιν. αιτ., παράγραφος 117 της Αποφάσεως), στην οποία αναφέρεται ότι θα ήταν προτιμότερο να συνεχιστεί η συνεργασία ως προς τις τιμές βάσεως και τις ανώτατες τιμές που αφορούν όλους τους τύπους δομικών πλεγμάτων. Πρέπει επίσης να αναφερθεί η φρασεολογία μιας εκθέσεως αποστολής της Tréfilarbed της 7ης Μαΐου 1980, σχετικά με μια επίσκεψη στην εταιρία Van Merksteijn στις 28 Απριλίου 1980 (παρτ. 81 κοιν. αιτ., παράγραφος 114 της Αποφάσεως), κατά την οποία, «δεδομένου ότι η παραγωγή προσανατολίζεται προς τα τυποποιημένα δομικά πλέγματα και η πώληση στο εμπόριο είναι άσχετη προς το αντικείμενο, δεν υπάρχει άμεσος

ανταγωνισμός μεταξύ Van Merksteijn και Thibo/Staalmat ή Tréfilarbed· παρά ταύτα, το επίπεδο των τιμών που εφαρμόζει η Van Merksteijn για τα τυποποιημένα δομικά πλέγματα έχει κάποια επίδραση σε εκείνο των δομικών πλεγμάτων κατά παραγγελία». Η δυνατότητα ορισμένων παραγωγών να ασκούν δραστηριότητες στις φερόμενες διαφορετικές αγορές δομικών πλεγμάτων προκύπτει επίσης από εσωτερικό σημείωμα της Tréfilarbed της 18ης Δεκεμβρίου 1981, που αφορά άλλη επίσκεψη στη Van Merksteijn, την 1η Δεκεμβρίου 1981 (παρτ. 82 κοιν. αιτ., παράγραφος 16 της Αποφάσεως). Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι οι συμβάσεις παραδόσεως της 24ης Νοεμβρίου 1976 και της 22ας Μαρτίου 1982 που συνήφθησαν μεταξύ, αφενός, της BStG και, αφετέρου, της Bouwstaal Roermond BV και της Arbed SA afdeling Nederland (παρτ. 109 και 109 Α κοιν. αιτ.) έχουν ως αντικείμενο τα τυποποιημένα και μη τυποποιημένα δομικά πλέγματα.

29 Εν όψει όλων των προαναφερθέντων, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η ανάλυση της αγοράς του σχετικού προϊόντος στην οποία προέβη η Επιτροπή δεν είναι εσφαλμένη και, επομένως, η αιτίαση της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

Β — *Επί της γεωγραφικής αγοράς*

Επιχειρήματα των διαδίκων

30 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι ορθώς η Επιτροπή έλαβε χωριστά υπόψη τις τρεις εθνικές αγορές: τη γαλλική αγορά, τη γερμανική αγορά και την αγορά της Benelux. Οι τρεις αυτές αγορές εμφανίζουν διαφορετικά χαρακτηριστικά τόσο από οικονομική άποψη, όσο και από την άποψη των διοικητικών καταναγκασμών που επιβάλλει κάθε κράτος μέλος: έτσι, οι εισαγωγές σε ένα κράτος μέλος είναι στην πράξη αδύνατες, αν δεν τηρούνται οι ισχύουσες προδιαγραφές και αν δεν υπάρχει έγκριση, μολονότι, όπως δέχεται η προσφεύγουσα, είναι δυνατό τα σχετικά προϊόντα να διατίθενται σε δύο αγορές, αν τα μέσα παραγωγής προσαρμόζονται στις απαιτήσεις κάθε μιας από τις αγορές αυτές. Ωστόσο, η Tréfilarbed θεωρεί ότι η πραγματική αγορά των δομικών πλεγμάτων είναι περιφερειακή αγορά· πράγματι, η φυσική ζώνη πωλήσεως των δομικών πλεγμάτων βρίσκεται σε ακτίνα 150 χιλιομέτρων γύρω από το σημείο παραγωγής και αυτή η ίδια η ζώνη μπορεί να χωρίζεται από σύνορα. Ο λόγος είναι ότι το μεταφορικό κόστος είναι εξαιρετικά υψηλό σε σχέση με την τιμή του προϊόντος. Το γεγονός αυτό έχει ως συνέπεια ότι ο ανταγωνισμός ασκείται μόνο στη φυσική

ζώνη πωλήσεως και μεταξύ των παραγωγών των οποίων το κόστος παραγωγής, μεταφοράς και εμπορίας είναι αρκετά παραπλήσια για να επιτρέπουν μια κάποια διείσδυση. Επομένως, ο ανταγωνισμός δεν ασκείται σε επίπεδο των εθνικών αγορών.

31 Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι εσφαλμένως η Απόφαση, στην παράγραφο 22, διαπιστώνει ότι «το εν λόγω σύνολο συμπράξεων είχε ως αποτέλεσμα τη ρύθμιση, σε μεγάλο βαθμό, σημαντικού τμήματος της κοινής αγοράς». Κατά την προσφεύγουσα, ο διακανονισμός σημαντικού τμήματος της κοινής αγοράς που φαντάζεται η Επιτροπή περιορίστηκε, στην πράξη, σε δευτερεύοντες μηχανισμούς προστασίας που αφορούσαν τη διείσδυση σε συνοριακές ζώνες και η φερόμενη στεγανοποίηση σημαντικού τμήματος της κοινής αγοράς αφορούσε μόνον τις ποσότητες οι οποίες παράγονται σε οικονομικώς συμφέρουσα απόσταση από τα σύνορα. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι προσπάθησε να παραμείνει εκτός των εθνικών συμπράξεων ώστε να διατηρήσει την ελευθερία της, δεδομένου ότι τα εργοστάσιά της βρίσκονται σε μεθοριακή ζώνη και ότι η ζώνη των πωλήσεών της εκτεινόταν σε μεθοριακές περιοχές διαφόρων κρατών μελών. Προσθέτει ότι η διασυνοριακή έποψη των συμπράξεων αυτών είχε μόνον ως αντικείμενο και ως αποτέλεσμα την προστασία των εθνικών συστημάτων στις μεθοριακές περιοχές.

32 Η Επιτροπή συμφωνεί με τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι η αγορά δομικών πλεγμάτων είναι ουσιαστικά περιφερειακή και διασυνοριακή, παρά εθνική. Ωστόσο, και κατ' αντίθεση προς την προσφεύγουσα, η Επιτροπή συνάγει ότι, προφανώς, το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών μπορούσε να θιγεί από τις συμπράξεις που εφαρμόζονταν στην αγορά αυτή και, επομένως, το άρθρο 85 της Συνθήκης είχε εφαρμογή.

33 Όσον αφορά τα αναπτυχθέντα από την προσφεύγουσα ως προς τη διασυνοριακή έποψη των εθνικών συμπράξεων, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η Tréfilarbed εξηγεί απλούστατα ότι οι συμπράξεις στις οποίες συμμετείχε είχαν ως

αντικείμενο και ως αποτέλεσμα να παρεμποδίσουν την οικονομική αλληλοδιείσδυση που θέλησε η Συνθήκη. Προσθέτει ότι, από τη στιγμή που η Tréfilarbed ήταν πραγματικά παρούσα στη γαλλική και τη γερμανική αγορά, καθώς και στην αγορά της Benelux, ή προσχώρησε σε συμπράξεις στις αγορές αυτές, μετείχε πραγματικά σε συμπράξεις νοθεύουσες τον ανταγωνισμό στην κοινή αγορά και θίγουσες το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών. Η Επιτροπή προσθέτει ότι οι μηχανισμοί προστασίας που αφορούσαν τη διείσδυση στις μεθοριακές ζώνες δεν είχαν τίποτε το δευτερεύον, αλλά ήταν ακριβώς ο λόγος υπάρξεως των επιδίκων συμπράξεων.

34 Όσον αφορά τα διάφορα πρότυπα εγκρίσεως στα οποία αναφέρεται η προσφεύγουσα, η Επιτροπή παρατηρεί ότι τα πρότυπα αυτά δεν συνιστούν υποχρεωτικές προδιαγραφές — εκτός των ειδικών περιπτώσεων εγκρίσεως για τα δημόσια έργα — και ότι δεν πρόκειται για ανυπέρβλητο εμπόδιο, όπως μαρτυρούν οι επίδικες συμπράξεις· εξάλλου, η εξέλιξη του ενδοκοινοτικού εμπορίου δομικών πλεγμάτων αυξήθηκε, μεταξύ 1980 και 1985, από 8,5 σε 15 % της παραγωγής. Η Επιτροπή παρατηρεί ότι η ύπαρξη ενός τέτοιου εμποδίου στις συναλλαγές, που πρέπει να γίνεται δεκτό εν αναμονή επεξεργασίας ενός κοινοτικού προτύπου, οδηγεί στο να απαιτείται από τις επιχειρήσεις να μην περιορίζουν τον πραγματικό ανταγωνισμό που εξακολουθεί να υπάρχει (απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Οκτωβρίου 1980, 209/78 έως 215/78 και 218/78, Van Landewyck κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1980/III, σ. 210, σκέψεις 133 και 134).

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

35 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει προκαταρκτικώς ότι η άποψη της προσφεύγουσας ουδόλως αντιφάσκει προς εκείνη της Επιτροπής. Πράγματι, στην παράγραφο 5 της Αποφάσεως εκτίθεται ότι το ενδοκοινοτικό εμπόριο δομικών πλεγμάτων είναι ιδιαίτερα έντονο στις μεθοριακές περιοχές και ότι τα μεταφο-

ρικά έξοδα είναι υψηλά, μολονότι, όταν η τιμή του προϊόντος είναι σχετικά υψηλή σε μια συγκεκριμένη αγορά, τα μεταφορικά έξοδα δεν αποτελούν ανυπέρβλητο εμπόδιο.

36 Πρώτον, παρατηρείται ότι όχι άδικα η Επιτροπή διαπίστωσε, στην παράγραφο 22 της Αποφάσεως, ότι σημαντικό τμήμα της κοινής αγοράς ρυθμίστηκε από τις διάφορες συμπράξεις. Το γεγονός ότι ο ανταγωνισμός για το οικείο προϊόν ασκείται ουσιαστικά, όπως αναγνωρίζουν οι διάδικοι, στις διάφορες μεθοριακές ζώνες συνεπάγεται κατ' ανάγκη ότι η εθνική αγορά θίγεται στη φυσική ζώνη πωλήσεως και το γεγονός ότι η ζώνη αυτή περιλαμβάνει μόνον ένα γεωγραφικό τμήμα του εδάφους ενός κράτους μέλους δεν αποκλείει το ότι η εθνική αγορά θίγεται στο σύνολό της. Επίσης, η παρουσία ενός διασυνοριακού στοιχείου στις συμπράξεις, το οποίο μεταφράζεται σε προστασία των μεθοριακών ζωνών, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως δευτερεύον στοιχείο, αλλά, όπως ορθώς υπογράμμισε η Επιτροπή, ως ο λόγος υπάρξεως των επιδίκων συμπράξεων. Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η ίδια η προσφεύγουσα δέχεται ότι η διασυνοριακή έποψη των συμπράξεων είχε ως αντικείμενο και ως αποτέλεσμα την προστασία των εθνικών συστημάτων. Εκ τούτου προκύπτει ότι οι διάφορες συμπράξεις όντως επηρέασαν το ενδοκοινοτικό εμπόριο.

37 Δεύτερον, υπογραμμίζεται ότι η προσφεύγουσα δέχεται, με το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο, ότι οι διάφορες εθνικές αγορές μπορούν να τροφοδοτούνται από τους κοινοτικούς παραγωγούς οι οποίοι έχουν προσαρμόσει τα μέσα παραγωγής τους στα σχετικά πρότυπα και δεν αμφισβητεί ότι η έγκριση είναι αναγκαία μόνο για τα δημόσια έργα.

38 Εν όψει των προαναφερθέντων, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η ανάλυση της γεωγραφικής αγοράς στην οποία προέβη η Επιτροπή δεν είναι εσφαλμένη και, κατά συνέπεια, η αιτίαση της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

II — *Επί της αποδείξεως των συμπράξεων*

A — *Επί της γαλλικής αγοράς*

1) *Για την περίοδο 1981-1982*

Προσβαλλόμενη πράξη

39 Με την Απόφαση (παράγραφοι 23 έως 50 και 159) προσάπτεται στην προσφεύγουσα ότι μετείχε, μεταξύ Απριλίου 1981 και Μαρτίου 1982, σε μια πρώτη δέσμη συμπράξεων στη γαλλική αγορά. Στις συμπράξεις αυτές εμπλέκονταν, αφενός, οι Γάλλοι παραγωγοί (Tréfilunion, STPS, SMN, CCG και Sotralentz) και, αφετέρου, οι αλλοδαποί παραγωγοί που ασκούσαν δραστηριότητα στη γαλλική αγορά (ILRO, Ferriere Nord, Martinelli, Boël/Trébos, TFE, FBC και Tréfilarbed). Οι συμπράξεις αυτές είχαν ως αντικείμενο τον καθορισμό των τιμών και των ποσοστώσεων, με σκοπό να μειωθούν οι εισαγωγές δομικών πλεγμάτων στη Γαλλία.

Επιχειρήματα των διαδίκων

40 Η προσφεύγουσα αναγνωρίζει ότι είχε συμμετάσχει σε συσκέψεις επί των συμπράξεων και είχε συζητήσεις σχετικά με τις ποσοστώσεις, αρνείται όμως ότι είχε συμμετάσχει σε συμφωνία και ότι τήρησε τη συμφωνία αυτή. Υποστηρίζει ότι εσφαλμένως η Επιτροπή συνάγει τη συμμετοχή της στις συμπράξεις από τη συμμετοχή της στις συσκέψεις.

41 Προβάλλει, πρώτον, ότι, αν είχε συμμετάσχει σε συσκέψεις, το έπραξε επειδή ήταν υποχρεωμένη προς τούτο για να αποφύγει τις αρνητικές αντιδράσεις, εφόσον οι Γάλλοι παραγωγοί ασκούσαν σ' αυτήν σημαντικές πιέσεις.

42 Δεύτερον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η γνωμοδότηση της γαλλικής επιτροπής ανταγωνισμού, της 20ής Ιουνίου 1985, για την κατάσταση του ανταγωνισμού στην αγορά δομικών πλεγμάτων στη Γαλλία, καθώς και η από 3ης Σεπτεμβρίου 1985 απόφαση που έλαβαν οι γαλλικές αρχές βάσει της γνωμοδοτήσεως αυτής αφορούσαν τις συμπράξεις που κάλυπταν τις περιόδους 1981-1982 και 1983-1984, αλλά δεν διαπιστώθηκε καμιά παράβαση για την οποία να ευθύνεται η Tréfilarbed κατά την περίοδο 1981-1982.

43 Τρίτον, θεωρεί ότι το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης δεν έχει εφαρμογή στις διαπραγματεύσεις μεταξύ επιχειρήσεων αν οι διαπραγματεύσεις δεν καταλήξουν σε συμφωνία, έστω και αν οι επιχειρήσεις έχουν την πρόθεση να διαπράξουν παράβαση.

44 Τέταρτον, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ερμηνεία και τα συμπεράσματα που η Επιτροπή συνάγει από τα διάφορα έγγραφα τα οποία συνιστούν την απόδειξη της φερομένης συμμετοχής της προσφεύγουσας στις συμφωνίες.

45 Όσον αφορά τη σύσκεψη με την Tréfilunion της 20ής Οκτωβρίου 1981 (σημείωμα της Tréfilunion της 23ης Οκτωβρίου 1981, παρτ. 1 κοιν. αιτ., παράγραφος 46 της Αποφάσεως), η προσφεύγουσα αναγνωρίζει ότι, κατά τη σύσκεψη αυτή, η Tréfilunion της πρότεινε ποσόστωση 1 300 τόνων ανά μήνα, ισχυρίζεται όμως ότι δεν την αποδέχθηκε, προβάλλοντας ότι το πραγματικό μερίδιό της στη γαλλική αγορά ήταν υψηλότερο. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι το έγγραφο αυτό αποδεικνύει ότι αυτή δεν είχε γνώση της ποσοστώσεως της FBC, πράγμα που δεν θα συνέβαινε αν συμμετείχε στη σύμπραξη.

46 Όσον αφορά τη σύσκεψη της 21ης Απριλίου 1982 με όλους τους Γάλλους παραγωγούς (εκτός της Sotralentz) (παρτ. 24 κοιν. αιτ., παράγραφος 45 της Αποφάσεως), η προσφεύγουσα ομολογεί ότι μετείχε σ' αυτήν, ισχυρίζεται όμως ότι η μόνη απόφαση στην οποία συγκατατέθηκε αφορούσε το ύψος των εκπτώσεων μόνο για τους μήνες Μάιο και Ιούνιο 1982. Η φρασεολογία των πρακτικών ως προς τη σύσκεψη αυτή δείχνει ότι κατά την εν λόγω ημερομηνία η προσφεύγουσα δεν δεσμευόταν από καμιά ποσόστωση· συγκεκριμένα, από τα

πρακτικά προκύπτει ότι, κατόπιν αιτήματος της Tréfilunion να ανανεωθούν οι συμφωνίες του προηγουμένου έτους, η προσφεύγουσα απάντησε ότι δεν ήταν αναγκαίο να συναφθεί συμφωνία για τις ποσοστώσεις.

47 Αναφερόμενη στο από 25 Μαΐου 1983 τηλετύπημά της, που απηύθυνε στον Chopin de Janvry, εκπρόσωπο της Sacilor (παρτ. 31 κοιν. αιτ., παράγραφος 55 της Αποφάσεως), η προσφεύγουσα εξηγεί ότι η φρασεολογία που χρησιμοποιήθηκε σ' αυτό, «ήδη τότε, μας εξανάγκασαν να δεχθούμε μια συμφωνία», δεν αποδεικνύει την αποδοχή οποιασδήποτε συμφωνίας, αλλά υποδηλώνει μάλλον έναν σκοπό.

48 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι από τον πίνακα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα 6 της κοινοποιήσεως των αιτιάσεων (παράγραφος 29 της Αποφάσεως) προκύπτει αύξηση των εξαγωγών (24,20 έως 26,95 %) στη γαλλική αγορά από το 1980 έως το 1981, πράγμα που αναιρεί τον ισχυρισμό της Επιτροπής ότι οι εισαγωγές στη Γαλλία είχαν υποβληθεί σε ποσοστώσεις. Για την προσφεύγουσα, το ποσοστό του 7,4 %, το οποίο προκύπτει από τη σύγκριση των δυο τελευταίων στηλών του εν λόγω πίνακα, δεν συνιστά ποσόστωση που της είχε χορηγηθεί, αλλά μόνον εκτίμηση της θέσεώς της στην οικεία αγορά. Η προσφεύγουσα προσκομίζει πίνακα όπου εμφαίνονται οι αριθμοί των αποστολών της, για να αποδείξει ότι δεν δέχθηκε ούτε τήρησε μια οποιαδήποτε ποσόστωση.

49 Τέλος, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη σχέσεως μεταξύ των αυξήσεων των τιμών και των φερομένων συμπράξεων και ισχυρίζεται ότι, αν οι εισαγωγές στη Γαλλία αυξήθηκαν, αυτό οφείλεται στο ότι οι εισαγωγείς και ειδικότερα η Tréfilarbed εφάρμοσαν ανταγωνιστικές τιμές για να αυξήσουν το μερίδιό τους στην αγορά.

50 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι η προσφεύγουσα αναγνώρισε τη συμμετοχή της στις συσκέψεις στο πλαίσιο των συμπράξεων και ότι δεν αμφισβητεί το αντιανταγωνιστικό αντικείμενο των συσκέψεων αυτών. Το γεγονός ότι αυτή η συμμετοχή είχε ως σκοπό την ανταλλαγή απόψεων ως προς την ιδεώδη κατανομή των προϊόντων δεν αίρει από τη συμμετοχή αυτή τον χαρακτήρα παραβάσεως του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, εφόσον μια τέτοια συμμετοχή είναι αφεαυτής αντίθετη προς την εν λόγω διάταξη.

51 Προσθέτει ότι τα αναφερόμενα στην Απόφαση έγγραφα αρκούν για να αποδείξουν ότι η προσφεύγουσα έλαβε ενεργό μέρος στις συμπράξεις. Το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν τήρησε τις τιμές και τις ποσοστώσεις δεν αλλοιώνει την ύπαρξη της παραβάσεως.

52 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι ουδόλως δεσμεύεται από τα συμπεράσματα των γαλλικών αρχών (απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Μαρτίου 1985, 298/83, CICCE κατά Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 1105, σκέψη 27) και ότι κατόρθωσε να συγκεντρώσει ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία δεν είχαν στην κατοχή τους οι γαλλικές αρχές (κυρίως παρτ. 1 και 24 κοιν. αιτ.).

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

53 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα ομολογεί τη συμμετοχή της στις συσκέψεις, αλλά αρνείται ότι συγκατατέθηκε σε συμφωνίες επί των τιμών και ποσοστώσεων. Ωστόσο, επιβάλλεται να παρατηρηθεί ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι οι συσκέψεις στις οποίες συμμετείχε είχαν ως αντικείμενο τον καθορισμό τιμών και ποσοστώσεων. Επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν από τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στις συσκέψεις αυτές η Επιτροπή ορθώς συνήγαγε τη συμμετοχή της στις συμπράξεις.

54 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι τα έγγραφα που επικαλείται η Επιτροπή επιτρέπουν να αποδειχθεί ότι η προσφεύγουσα συμμετείχε στις συμπράξεις στη γαλλική αγορά το 1981 και το 1982. Συγκεκριμένα, προκύπτει από το σημείωμα της 23ης Οκτωβρίου 1981 (παρτ. 1 κοιν. αιτ., παράγραφος 46 της Αποφάσεως) ότι η προσφεύγουσα συμμετείχε σε σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε στο Παρίσι στις 20 Οκτωβρίου 1981 με την Tréfilunion. Κατά τη σύσκεψη αυτή, η Tréfilarbed δεν αντιτάχθηκε στην καταρχήν κατανομή των αγορών, ούτε και εκφράστηκε ως επιχειρηματίας που δεν θα συμμετείχε στην υπό κατάρτιση συμφωνία. Πράγματι, η προσφεύγουσα αναφέρθηκε ρητά στις «τελευταίες ρυθμίσεις» με τους Ιταλούς και Βέλγους παραγωγούς για να εκτιμήσει ότι το μερίδιό τους ήταν «υπερβολικά μεγάλο» σε σχέση με εκείνο της Tréfilarbed. Από το σημείωμα αυτό προκύπτει ότι ο εκπρόσωπος της προσφεύγουσας αναφέρθηκε εν συνεχεία στο μερίδιο της Tréfilarbed. Στο σημείωμα γίνεται επίσης λόγος για

ποσόστωση 1 300 τόνων για την προσφεύγουσα: «Η Tréfilunion δηλώνει ότι η Tréfilarbed θα πρέπει να παραδίδει περίπου 500 τόνους μηνιαίως στο Woippy και το Στρασβούργο, πράγμα που θα της επέτρεπε να διαθέσει περίπου 800 τόνους για άλλους πελάτες.»

55 Άλλο σημείωμα της Tréfilarbed, με ημερομηνία 23 Απριλίου 1982, σχετικό με τη σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε με τους Γάλλους παραγωγούς στις 21 Απριλίου 1982, καταδεικνύει ότι ένας από τους στόχους ήταν η «ανανέωση των συμφωνιών του παρελθόντος έτους», χωρίς να προκύπτει ότι έγινε διάκριση μεταξύ των παλαιών συμμετεχόντων στις συμφωνίες αυτές και των ενδεχομένων νέων συμμετεχόντων, μεταξύ των οποίων η Tréfilarbed, οι οποίοι κλήθηκαν να συμμετάσχουν σε συμφωνίες για το μέλλον. Μολονότι είναι αληθές ότι η Tréfilarbed εξεδήλωσε προτίμηση, για το μέλλον, υπέρ του καθορισμού μιας συγκεκριμένης ποσότητας σε τόνους, σε σχέση με την χορήγηση ποσοστώσεων, το στοιχείο αυτό δεν αναιρεί την ύπαρξη συμπράξεως κατά την προηγούμενη περίοδο, αφενός, διότι πρόκειται για δήλωση σχετική με το μέλλον και, αφετέρου, διότι, εν πάσει περιπτώσει, εντάσσεται στο πλαίσιο συμπράξεως για την κατανομή της αγοράς που έχει ως αντικείμενο τον ποσοτικό περιορισμό.

56 Η συμμετοχή της προσφεύγουσας στις συμπράξεις επιβεβαιώνεται από το τηλετύπημα της 25ης Μαΐου 1983, με αποστολέα την Tréfilarbed και παραλήπτη τη Sacilor, στο οποίο ο εκπρόσωπος της προσφεύγουσας υπογραμμίζει ότι «ήδη τότε μας υποχρέωσαν να δεχθούμε συμφωνία η οποία δεν μας ικανοποιούσε» και παραπονείται ότι η Tréfilarbed διέθετε μόνο «ποσόστωση 6,3 % για το St Ingbert και 0,75 % για τη Γάνδη» επειδή δέχθηκε τους περιορισμούς τους οποίους οι Γάλλοι παραγωγοί είχαν επιβάλει στους Ιταλούς παραγωγούς και σ' αυτήν την ίδια.

57 Ως προς το επιχείρημα της προσφεύγουσας σχετικά με την αύξηση των εξαγωγών, πρέπει να υπομνησθεί ότι από πάγια νομολογία προκύπτει ότι το γεγονός ότι μια συμφωνία ευνοεί την έστω και σημαντική αύξηση του όγκου του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών δεν αρκεί για να αποκλειστεί η δυνατότητα επηρεασμού του εμπορίου αυτού από την εν λόγω συμφωνία, υπό την έννοια ότι θα μπορούσε να βλάψει την πραγματοποίηση των στόχων μιας ενιαίας αγοράς μεταξύ των εν λόγω κρατών (απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 1966, 56/64 και 58/64, Consten και Grundig κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1965-1968, σ. 363).

58 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλείται το ότι είχε συμμετάσχει στις συσκέψεις λόγω πειθαναγκασμού. Πράγματι, η προσφεύγουσα μπορούσε να καταγγείλει στις αρμόδιες αρχές τις ασκηθείσες σ' αυτήν πιέσεις και να υποβάλει στην Επιτροπή καταγγελία κατ' εφαρμογή του κανονισμού 17, αντί να συμμετάσχει στις εν λόγω συσκέψεις (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Μαρτίου 1992, T-9/89, Hüls κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-499, σκέψη 128).

59 Όσον αφορά τη γνωμοδότηση της γαλλικής επιτροπής ανταγωνισμού, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να δεχθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας. Πρώτον, όπως ορθώς υπογράμμισε η Επιτροπή, μπορούσε να καταλήξει στα δικά της συμπεράσματα, σε συνάρτηση με τα αποδεικτικά στοιχεία που είχε στη διάθεσή της, τα οποία δεν ήταν κατ' ανάγκη τα ίδια με εκείνα της γαλλικής επιτροπής ανταγωνισμού· δεύτερον, η Επιτροπή δεν δεσμεύεται από τα συμπεράσματα των εθνικών αρχών.

60 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν τήρησε τις τιμές και τις ποσοστώσεις δεν είναι ικανό να την απαλλάξει. Πράγματι, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η εκτίμηση των συγκεκριμένων αποτελεσμάτων μιας συμφωνίας παρέλκει «όταν προκύπτει ότι αυτή έχει ως αντικείμενο την παρεμπόδιση, τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς» (απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 1990, C-277/87, Sandoz Prodotti Farmaceutici κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-45, σκέψη 15).

61 Εν όψει των προεκτεθέντων, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή απέδειξε επαρκώς κατά νόμο τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στις συμπράξεις οι οποίες είχαν ως αντικείμενο τον καθορισμό τιμών και ποσοστώσεων στη γαλλική αγορά από τον Απρίλιο του 1981 έως τον Μάρτιο του 1982.

62 Ως εκ τούτου, η αιτίαση της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

2) *Για την περίοδο 1983-1984*

Προσβαλλόμενη πράξη

63 Με την Απόφαση (παράγραφοι 51 έως 76 και 160) προσάπτεται στην προσφεύγουσα ότι συμμετείχε σε δεύτερη δέσμη συμπράξεων στην οποία εμπλέκονταν, αφενός, οι Γάλλοι παραγωγοί (Tréfilunion, STPS, SMN, CCG και Sotralentz) και, αφετέρου, οι αλλοδαποί παραγωγοί που ασκούσαν δραστηριότητα στη γαλλική αγορά (ILRO, Ferriere Nord, Martinelli, Boël/Trébos, TFE, FBC — FBC, η οποία εμπορεύεται την παραγωγή της TFE — και Tréfilarbed). Οι συμπράξεις αυτές είχαν ως αντικείμενο τον καθορισμό των τιμών και των ποσοστώσεων για να μειωθούν οι εισαγωγές δομικών πλεγμάτων στη Γαλλία. Αυτή η δέσμη συμπράξεων πραγματοποιήθηκε μεταξύ των αρχών του 1983 και του τέλους του 1984 και έλαβε τυπική μορφή με την υιοθέτηση, τον Οκτώβριο του 1983, ενός protocole d' accord που συνήφθη για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 1983 έως 31 Δεκεμβρίου 1984. Στο πρωτόκολλο αυτό καταγράφηκαν τα αποτελέσματα των διαφόρων διαπραγματεύσεων μεταξύ των Γάλλων, Ιταλών και των Βέλγων παραγωγών και της Arbed σχετικά με τις ποσοστώσεις και τις τιμές που πρέπει να εφαρμόζονται στη γαλλική αγορά και καθορίστηκαν οι ποσοστώσεις του Βελγίου, της Ιταλίας και της Γερμανίας σε 13,95 % της καταναλώσεως στη γαλλική αγορά «στα πλαίσια μιας συμβάσεως που συνάφθηκε μεταξύ αυτών των παραγωγών και των Γάλλων παραγωγών».

Επιχειρήματα των διαδίκων

64 Η προσφεύγουσα αναγνωρίζει ότι συμμετείχε στις συμπράξεις αυτές. Ωστόσο, ισχυρίζεται ότι προέβαλε ισχυρή αντίσταση και ότι προσχώρησε σε αυτές μόνον κατόπιν πειθαναγκασμού, για να αποφύγει αντίποινα.

65 Επιπροσθέτως, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι δεν τήρησε τις συμφωνίες και ότι πάντοτε προέβαινε σε παραδόσεις πέραν της ποσοστώσεώς της.

66 Όσον αφορά τις τιμές, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι, μολονότι είναι αληθές ότι στο protocole d'accord γίνεται μνεία για «οδηγίες ως προς τις τιμές», ωστόσο, η Απόφαση δεν αποδεικνύει κατά κανένα τρόπο ότι εκδόθηκαν τέτοιες οδηγίες ούτε ότι τηρήθηκαν.

67 Όσον αφορά τη διάρκεια της παραβάσεως, η προσφεύγουσα αμφισβητεί τον ισχυρισμό, που διαλαμβάνεται στην παράγραφο 76 της Αποφάσεως, ότι μόνο μετά τον Ιούνιο του 1984 δεν τήρησε τις συμπράξεις. Υποστηρίζει ότι υπερέβη τις ποσοστώσεις που της είχαν χορηγηθεί από τα μέσα του έτους 1983. Προς στήριξη του ισχυρισμού της, η προσφεύγουσα προσκομίζει πίνακα όπου εμφαίνονται οι εισαγωγές της στη Γαλλία από τον Ιούλιο του 1983 έως τον Μάρτιο του 1984, από τις οποίες προκύπτει ότι η προσφεύγουσα παρέδωσε ποσότητες αντιστοιχούσες σε 8,33 %, υπερβαίνοντας έτσι το 7,55 % της ποσοστώσεώς της.

68 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι η προσφεύγουσα αναγνώρισε τη συμμετοχή της στις συμπράξεις. Προβάλλει ότι, μολονότι η Tréfilarbed προέβαλε ισχυρή αντίσταση όσον αφορά το ύψος της ποσοστώσεως που της προτάθηκε, δεν αντιτάχθηκε στην αρχή της κατανομής της αγοράς. Αντιθέτως, συναινώντας στους όρους της συμπράξεως, ο εκπρόσωπος της προσφεύγουσας Buck παρατήρησε ότι «κατά τη γνώμη μου, η συμφωνία δεν είναι αρκετά αυστηρή, υπό την έννοια ότι δεν προβλέπεται καμιά ποινή ούτε καμιά εγγύηση» (παρτ. 33 κοιν. αιτ., παράγραφος 55 της Αποφάσεως).

69 Όσον αφορά τις τιμές, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι το protocole d'accord περιελάμβανε ρήτρα κατά την οποία οι συμμετέχοντες αναλάμβαναν την υποχρέωση να τηρούν τις οδηγίες για τις τιμές που καθόριζε η γραμματεία.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

70 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα αναγνώρισε ότι συμμετείχε στις συμπράξεις στη γαλλική αγορά κατά την περίοδο 1983-1984 και ότι δεν αμφισβητεί το αντικείμενο των συμπράξεων αυτών, δηλαδή τον καθορισμό τιμών και ποσοστώσεων.

71 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, για τους ίδιους λόγους που εκτίθενται πιο πάνω στη σκέψη 58, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλείται ότι είχε συμμετάσχει στις συμπράξεις κατόπιν πειθαναγκασμού. Επιπλέον, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η διατύπωση του τηλετυπήματος το οποίο ο εκπρόσωπος της προσφεύγουσας απηύθυνε στην Tréfilunion, περιλαμβάνον τους όρους «κατά τη γνώμη μου, η συμφωνία δεν είναι αρκετά αυστηρή υπό την έννοια ότι δεν προβλέπει καμιά ποινή ούτε καμιά εγγύηση», τείνει να αναιρέσει τη σχετική επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας.

72 Τέλος, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι, για τους ίδιους λόγους που εκτίθενται πιο πάνω στη σκέψη 60, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν τήρησε τις τιμές και τις ποσοστώσεις δεν είναι ικανό να την απαλλάξει.

73 Όσον αφορά τη διάρκεια της συμμετοχής της προσφεύγουσας στις συμπράξεις, παρατηρείται ότι τα σχετικά στοιχεία που αφορούν τις ποσότητες τις οποίες η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι παρέδωσε στη Γαλλία μεταξύ Ιουλίου 1983 και Μαρτίου 1984 είναι ασαφή: 12 373 τόνους σύμφωνα με το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο, 900 τόνους σύμφωνα με το υπόμνημα απαντήσεως. Εν πάση περιπτώσει και έστω και αν γίνει δεκτό ότι οι πραγματικοί αριθμοί είναι εκείνοι του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου, δηλαδή 12 373 τόνοι, αρκεί η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε καμιά απόδειξη προς στήριξη των ισχυρισμών της και το ποσοστό 8,33 % που προβάλλει η Tréfilarbed δεν απέχει πάρα πολύ από το 7,71 % που διαλαμβάνεται στην παράγραφο 65 της Αποφάσεως.

74 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η Επιτροπή απέδειξε επαρκώς κατά νόμο τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στις συμπράξεις στη γαλλική αγορά κατά

την περίοδο 1983-1984, συμπράξεις οι οποίες είχαν ως αντικείμενο τον καθορισμό τιμών και ποσοστώσεων προκειμένου να περιοριστούν οι εισαγωγές δομικών πλεγμάτων στη Γαλλία.

75 Επομένως, η αιτίαση της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

Β — *Επί της αγοράς της Benelux*

76 Με την Απόφαση προσάπτεται στην προσφεύγουσα ότι συμμετείχε στις συμπράξεις που αφορούσαν την αγορά της Benelux και περιελάμβαναν κυρίως, αφενός, τις συμπράξεις επί των ποσοστώσεων και, αφετέρου, τις συμπράξεις επί των τιμών.

1) *Οι συμπράξεις επί των ποσοστώσεων*

77 Με την Απόφαση (παράγραφοι 78, στοιχείο β', και 171) προσάπτεται στην προσφεύγουσα ότι συμμετείχε σε συμπράξεις μεταξύ, αφενός, των Γερμανών παραγωγών και, αφετέρου, των παραγωγών της Benelux (όμιλος της Breda), συνιστάμενες στην εφαρμογή ποσοτικών περιορισμών επί των γερμανικών εξαγωγών προς το Βέλγιο και τις Κάτω Χώρες, καθώς και στη γνωστοποίηση των στοιχείων των εξαγωγών ορισμένων Γερμανών παραγωγών στον βελγοολλανδικό όμιλο.

78 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα ουδόλως αμφισβητεί τη συμμετοχή της στις συμπράξεις επί των ποσοτικών περιορισμών των γερμανικών εξαγωγών προς την Benelux, καθώς και την κοινοποίηση των στοιχείων των εξαγωγών.

2) *Οι συμπράξεις επί των τιμών*

Προσβαλλόμενη πράξη

79 Με την Απόφαση (παράγραφοι 78, στοιχεία α'και β', 163 και 168) προσάπτεται στην προσφεύγουσα ότι συμμετείχε σε συμπράξεις επί των τιμών μεταξύ των κυριοτέρων παραγωγών οι οποίοι πωλούν στην αγορά της Benelux, περιλαμβανομένων και των παραγωγών οι οποίοι δεν ανήκουν στην Benelux, και σε συμπράξεις μεταξύ των Γερμανών παραγωγών οι οποίοι εξάγουν προς την Benelux και των άλλων παραγωγών οι οποίοι πωλούν εντός της Benelux σχετικά με την τήρηση των τιμών που καθορίζονται για την αγορά της Benelux. Κατά την Απόφαση, οι συμπράξεις αυτές είχαν αποφασιστεί κατά τις συσκέψεις που πραγματοποιήθηκαν στην Breda και στο Bunnik (Κάτω Χώρες) μεταξύ Αυγούστου 1982 και Νοεμβρίου 1985, συσκέψεις στις οποίες είχαν συμμετάσχει (παράγραφος 168 της Αποφάσεως) τουλάχιστον η Thibodraad, Tréfilarbed, Boël/Trébos, FBC, Van Merksteijn, ZND, Tréfilunion και, από τους Γερμανούς παραγωγούς, τουλάχιστον η BStG. Η Απόφαση βασίζεται σε αρκετά τηλετυπήματα τα οποία απέστειλε στην Tréfilunion ο αντιπρόσωπός της στην Benelux. Τα τηλετυπήματα αυτά περιέχουν συγκεκριμένα στοιχεία για κάθε σύσκεψη [ημερομηνία, τόπο, συμμετέχοντες, απουσιάζοντες, αντικείμενο (συζήτηση επί της καταστάσεως της αγοράς, προτάσεις και αποφάσεις σχετικά με τις τιμές), καθορισμό της ημερομηνίας και του τόπου της προσεχούς συναντήσεως].

Επιχειρήματα των διαδίκων

80 Η προσφεύγουσα ομολογεί ότι συμμετείχε σε όλες τις συναντήσεις σχετικά με την αγορά της Benelux κατά τις οποίες αντηλλάγησαν πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση και τις προοπτικές στην αγορά αυτή και επετεύχθηκαν οι συμφωνίες επί των τιμών των τυποποιημένων δομικών πλεγμάτων και των δομικών πλεγμάτων κατά παραγγελία. Ωστόσο, υποστηρίζει ότι παρέστη σ' αυτές μόνο για να πληροφορηθεί τις συνθήκες της αγοράς, διαδραμάτισε καθαρά παθητικό ρόλο, ουδέποτε δεσμεύτηκε έναντι των άλλων συμμετεχόντων και δεν είχε κανένα συμφέρον για την επίτευξη των συμφωνιών διότι πωλούσε μόνο δομικά πλέγματα βάσει σχεδίου τα οποία, κατ' αυτήν, δεν ανταγωνίζονται ευθέως τα τυποποιημένα και τα κατά παραγγελία δομικά πλέγματα. Πάντως, η προσφεύγουσα αναγνωρίζει ότι παρέδωσε το υπόλοιπο μιας ποσότητας τυποποιημένων ή κατά παραγγελία δομικών πλεγμάτων, αλλά σε τιμή σαφώς υψηλότερη από τις καθορισθείσες κατά τις συναντήσεις, καθόσον η κατασκευή των τυποποιη-

μένων δομικών πλεγμάτων σε μηχανήματα προοριζόμενα για την κατασκευή δομικών πλεγμάτων βάσει σχεδίου — τα μόνα που διέθετε η Tréfilarbed στη Γάνδη και στο Roermond — συνεπάγεται σημαντικό πρόσθετο κόστος.

81 Η Επιτροπή διερωτάται γιατί η προσφεύγουσα είχε συμφέρον να συμμετέχει στις συναντήσεις επί αρκετά έτη και γιατί την 31η Αυγούστου 1984 ανέλαβε την προεδρία της ομάδας, αν οι συμφωνίες δεν την ενδιέφεραν. Επιπροσθέτως, η Επιτροπή προβάλλει ότι το ύψος των τιμών των τυποποιημένων δομικών πλεγμάτων επηρεάζει το ύψος των τιμών των δομικών πλεγμάτων βάσει σχεδίου, ώστε οι παραγωγοί των τελευταίων έχουν άμεσο συμφέρον να συμμετέχουν στον καθορισμό των τιμών των τυποποιημένων δομικών πλεγμάτων ώστε αυτές να είναι όσο γίνεται λιγότερο χαμηλές. Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η ίδια η προσφεύγουσα δήλωσε ότι μόνον υπό εντελώς ασυνήθιστες περιστάσεις — όπως η ριζική πτώση της τιμής των τυποποιημένων δομικών πλεγμάτων — ένας χρήστης θα παραιτούνταν από την παραγγελία δομικών πλεγμάτων βάσει σχεδίου προς όφελος των τυποποιημένων δομικών πλεγμάτων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

82 Προκαταρκτικώς, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας ως προς τη φερόμενη εσφαλμένη ανάλυση της οικείας αγοράς από την Επιτροπή έχουν απορριφθεί ήδη πιο πάνω.

83 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα ομολογεί τη συμμετοχή της στις συναντήσεις, αλλά αρνείται ότι συνήνεσε στις συμφωνίες επί των τιμών. Ωστόσο, παρατηρείται ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι οι συναντήσεις στις οποίες συμμετείχε είχαν ως αντικείμενο τον καθορισμό των τιμών. Επομέ-

νως, πρέπει να εξεταστεί αν ορθώς η Επιτροπή συνήγαγε από τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στις συναντήσεις αυτές τη συμμετοχή της στις συμπράξεις.

84 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα, αντίθετα από ό,τι ισχυρίζεται, δεν περιορίστηκε κατά τις συναντήσεις αυτές στη συλλογή πληροφοριών ως προς την αγορά, αλλά συμμετείχε ενεργώς σ' αυτές. Συναφώς, παρατηρείται ότι η προσφεύγουσα θεωρήθηκε πάντοτε ως συμμετέχουσα τακτικά στις συναντήσεις. Επίσης, οι εταίροι της προσφεύγουσας τη θεωρούσαν ως επιχείρηση της οποίας η γνώμη έπρεπε να καταστεί γνωστή προκειμένου να καθορισθεί κοινή θέση. Η προσέγγιση αυτή προκύπτει κυρίως από την επιστολή της Thibodraad προς την Tréfilarbed της 16ης Δεκεμβρίου 1983 [παρτ. 65 (α) κοιν. αιτ., παράγραφος 93 της Αποφάσεως], με την οποία της διαβίβασε συνημμένως το τηλετύπημα του Müller, διευθυντή της BStG, της 15ης Δεκεμβρίου 1983. Τέλος, υπογραμμίζεται ότι από το τηλετύπημα της 31ης Αυγούστου 1984 (παρτ. 74 κοιν. αιτ.) της Tréfilunion προκύπτει ότι η προσφεύγουσα ανέλαβε την προεδρία των συναντήσεων της Breda και του Bunnik στις 24 Αυγούστου 1984, μετά την αποχώρηση του εκπροσώπου της Thibodraad, ο οποίος ασκούσε την εν λόγω προεδρία.

85 Εν πάση περιπτώσει, έστω και αν υποτεθεί ότι η προσφεύγουσα δεν συμμετείχε ενεργώς, εν μέρει τουλάχιστον, στις συναντήσεις αυτές, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, αν ληφθεί υπόψη ότι το αντικείμενο των συναντήσεων αυτών είχε σαφώς αντιανταγωνιστικό χαρακτήρα, αποδεικνυόμενο από αρκετά τηλετυπήματα του Peters προς την Tréfilunion τα οποία μνημονεύει η Απόφαση, η προσφεύγουσα, συμμετέχουσα σ' αυτές χωρίς να αποστασιοποιηθεί δημοσίως από το περιεχόμενό τους, δημιούργησε στους άλλους συμμετέχοντες την εντύπωση ότι επικροτούσε το αποτέλεσμα των συναντήσεων και ότι θα συμμορφωνόταν προς αυτό (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 1991, T-7/89, Hercules Chemicals κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. II-1711, σκέψη 232, και της 10ης Μαρτίου 1992, T-12/89, Solvay κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-907, σκέψεις 98 έως 100).

86 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η Επιτροπή απέδειξε επαρκώς κατά νόμο τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στις συμπράξεις ως προς την αγορά της Benelux κατά την περίοδο μεταξύ Αυγούστου 1982 και Νοεμβρίου 1985 και οι οποίες αφορούσαν τις τιμές.

87 Επομένως, η αιτίαση της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

3) *Gentlemen's agreement μεταξύ, αφενός, Tréfilarbed και Thibodraad και, αφετέρου, Van Merksteijn*

Προσβαλλόμενη πράξη

88 Με την απόφαση (παράγραφοι 114 έως 116 και 172) προσάπτεται στην προσφεύγουσα ότι συμμετείχε σε «συμφωνία κυρίων» βάσει της οποίας η Van Merksteijn, αφενός, δεν κατασκεύαζε δομικά πλέγματα κατά παραγγελία και, αφετέρου, η Tréfilarbed, στη Γάνδη και στο Roermond, και η Thibodraad δεν κατασκεύαζαν τυποποιημένα δομικά πλέγματα. Κατά την Απόφαση, η συμφωνία αυτή πρέπει να θεωρηθεί ως περιορισμός του ανταγωνισμού μεταξύ των συμμετεχόντων, η οποία ήταν δυνατό να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών αφού κάθε συμμετέχων παραιτήθηκε από την κατασκευή και την πώληση μέσω του δικού του δικτύου πωλήσεων του προϊόντος που χορηγήθηκε στον άλλο συμμετέχοντα, αφού το δίκτυο διανομής κάθε συμμετέχοντος εκτεινόταν σε περισσότερα κράτη μέλη και δεν ταυτιζόταν με εκείνο του άλλου. Η σύμπραξη αυτή υπήρχε ήδη πριν από την 1η Δεκεμβρίου 1981 ή, το αργότερο, από της ημερομηνίας αυτής και διήρκεσε έως την έναρξη των ερευνών της Επιτροπής (6 και 7 Νοεμβρίου 1985). Με την Απόφαση (παράγραφος 191) διαπιστώνεται ότι η «συμφωνία κυρίων» δεν μπορεί να θεωρηθεί ως συμφωνία ή εναρμονισμένη πρακτική εξειδικεύσεως η οποία μπορεί να τύχει απαλλαγής, διότι ο συνολικός κύκλος εργασιών των συμμετεχουσών επιχειρήσεων, περιλαμβανομένου και του παγιωμένου κύκλου εργασιών της Arbed και της Hoogovens [βλ. άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2779/72 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1972, το άρθρο 4, παράγραφος 3, και το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3604/82 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1982, και τα άρθρα 6 και 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 417/85 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1984, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης σε κατηγορίες συμφωνιών εξειδίκευσης (αντιστοίχως, ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 95, ΕΕ L 376, σ. 33, και ΕΕ 1985, L 53, σ. 1)], υπερβαίνει το ανώτατο όριο των 150, 300 και 500 εκατομμυρίων ECU που ορίζει το άρθρο 3 του κανονισμού ο οποίος έχει εφαρμογή κατά τη διάρκεια της εξεταζόμενης συμφωνίας.

Επιχειρήματα των διαδίκων

89 Η προσφεύγουσα αναγνωρίζει την ύπαρξη συζητήσεων μεταξύ των εκπροσώπων των τριών επιχειρήσεων, υποστηρίζει όμως ότι οι συζητήσεις αυτές συνί-

σταντο σε απλή ανταλλαγή πληροφοριών και γνωμών που δεν συνεπάγονταν καμιά υποχρέωση για κάθε συμμετέχουσα επιχείρηση. Προσθέτει ότι οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις περιορίστηκαν στο να λάβουν γνώση της αντίστοιχης δυναμικότητάς τους και εκδήλωσαν την πρόθεσή τους να συνεχίσουν την ίδια πολιτική παραγωγής.

90 Θεωρεί ότι η Επιτροπή δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο ή ένδειξη ότι οι συμμετέχοντες στις συζητήσεις δεσμεύθηκαν, κατόπιν των συζητήσεων αυτών, να εφαρμόσουν εναρμονισμένη πρακτική η οποία είχε ως αντικείμενο τον περιορισμό των αντιστοίχων επενδύσεών τους για τη δημιουργία νέων παραγωγικών ικανοτήτων σε προϊόντα τα οποία κατασκεύαζαν οι άλλοι εταίροι.

91 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη μη εφαρμογή από την Επιτροπή των κανονισμών 3604/72 και 417/85 λόγω του ότι ο συνολικός κύκλος εργασιών των συμμετεχουσών επιχειρήσεων, περιλαμβανομένου και του παγιωμένου κύκλου εργασιών της Arbed και της Hoogovens, είχε υπερβεί το ανώτατο όριο των 150, 300 και 500 εκατομμυρίων ECU. Κατά την προσφεύγουσα, πρόκειται για εντελώς τυπικό λόγο διότι, όταν το ζήτημα αφορά τους μεγάλους ομίλους χαλυβουργίας, υπάρχει σχεδόν κατ' ανάγκη υπέρβαση των ανωτάτων ορίων του κύκλου εργασιών, ενώ η υπό εξέταση συμφωνία μπορεί να ανταποκρίνεται σε μια πραγματική ανάγκη και σε έναν πραγματικό οικονομικό ορθολογισμό.

92 Η Επιτροπή θεωρεί ότι η προσφεύγουσα δεν προβάλλει κανένα επιχείρημα προς στήριξη του ισχυρισμού της ότι η «συμφωνία κυρίων» δεν συνιστούσε πραγματική συμφωνία.

93 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι, εν πάση περιπτώσει, η περιγραφή από την προσφεύγουσα της συναντήσεώς της με τη Van Merksteijn αποκαλύπτει την ύπαρξη εναρμονισμένης πρακτικής, κατά την έννοια της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 1975, 40/73 έως 48/73, 50/73, 54/73 έως 56/73, 111/73, 113/73 και 114/73, Suiker Unie κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή τόμος 1975, σ. 507, σκέψεις 173 έως 175), που δεν της παρέχει τη δυνατότητα να αποφύγει την εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.

94 Εξάλλου, η Επιτροπή παρατηρεί ότι η τήρηση των ανωτάτων ορίων που προβλέπονται με τους κανονισμούς περί απαλλαγής κατά κατηγορίες επιβάλλεται όχι για τυπικούς λόγους, αλλά δυνάμει επιτακτικής διατάξεως, η οποία δικαιολογείται από την ανάγκη να εξασφαλιστεί ότι ο ανταγωνισμός δεν εξαλείφεται για ένα σημαντικό τμήμα των σχετικών προϊόντων (έκτη αιτιολογική σκέψη των κανονισμών 2779/72, 3604/82 και 417/85). Πάντως, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις μπορούσαν να της κοινοποιήσουν τις συμφωνίες εξειδικεύσεως προκειμένου να ζητήσουν ατομική απαλλαγή βάσει του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

95 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, για να υπάρχει η συμφωνία, κατά την έννοια του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, αρκεί ότι οι επίδικες επιχειρήσεις εξέφρασαν την κοινή τους βούληση να συμπεριφέρονται στην αγορά κατά έναν συγκεκριμένο τρόπο (βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 1970, 41/69, Chemiefarma κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 397, σκέψη 112, και της 29ης Οκτωβρίου 1980, Van Landewyck κατά Επιτροπής, που παρατέθηκε ήδη, σκέψη 86).

96 Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι η Επιτροπή ορθώς θεώρησε ότι η gentlemen's agreement εξέφραζε πιστά την κοινή βούληση των μελών της συμπράξεως ως προς τη συμπεριφορά τους εντός της κοινής αγοράς και, ως εκ τούτου, συνιστούσε συμφωνία εμπίπτουσα στο άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης (βλ. προαναφερθείσα απόφαση Chemiefarma, σκέψη 112). Συναφώς, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι η διατύπωση του από 18 Δεκεμβρίου 1981 σημειώματος της προσφεύγουσας σχετικά με την επίσκεψη στις επιχειρήσεις Van Merksteijn, ZND και Thibodraad την 1η Δεκεμβρίου 1981 (παρτ. 82 κοιν. αιτ., παράγραφος 116 της Αποφάσεως) δεν αφήνει καμιά αμφιβολία ως προς την ύπαρξη της συμφωνίας. Συγκεκριμένα, στο σημείωμα αναφέρεται ότι «επικυρώθηκε η συμφωνία κυρίων την οποία συνήψαμε, δηλαδή ότι η Merksteijn δεν θα κατασκευάζει κατά παραγγελία δομικά πλέγματα και η Tréfilarbed δεν θα κατασκευάζει τυποποιημένα δομικά πλέγματα (στη Γάνδη και στο Roermond)», και ότι «η Van Merksteijn έκρινε αναγκαίο να μας προειδοποιήσει ότι η TM (Thy Marcinelle) ήταν έτοιμη να δραστηριοποιηθεί επίσης στην αγορά των κατά παραγγελία δομικών πλεγμάτων». Επιπλέον, με το σημείωμα αυτό η προσφεύγουσα δηλώνει, με τη σειρά της, ότι συμφωνεί «να πιέσει την Thibodraad για να μην εισέλθει στην αγορά των τυποποιημένων δομικών πλεγμάτων» και, τέλος, αναφέρει ότι «έγινε για μια ακόμη φορά η σύσταση στην Thibodraad να τηρεί αυστηρά τη

συμφωνία κυρίων με την εταιρία Van Merksteijn». Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, εν όψει των αποδεικτικών αυτών στοιχείων, τα οποία προέρχονται από την ίδια την προσφεύγουσα, τα επιχειρήματα που αυτή ανέπτυξε με τα υπομνήματά της είναι αβάσιμα.

97 Επομένως, η Επιτροπή απέδειξε επαρκώς κατά νόμο την ύπαρξη συμφωνίας μεταξύ, αφενός, της Tréfilarbed και της Thibodraad και, αφετέρου, της Van Merksteijn, βάσει της οποίας η Van Merksteijn δεν κατασκεύαζε κατά παραγγελία δομικά πλέγματα, ενώ η Tréfilarbed (στη Γάνδη και στο Roermond) και η Thibodraad δεν κατασκεύαζαν τυποποιημένα δομικά πλέγματα. Η συμφωνία αυτή, λόγω της ειδικής σοβαρότητας και του προφανούς χαρακτήρα της, συνιστά παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, και ειδικότερα του στοιχείου γ', και, κατά συνέπεια, ήταν ικανή να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και να περιορίσει τον ανταγωνισμό εντός της κοινής αγοράς.

98 Όσον αφορά την τήρηση των ανωτάτων ορίων του κύκλου εργασιών που προβλέπουν οι προαναφερθέντες κανονισμοί απαλλαγής κατά κατηγορίες, το Πρωτοδικείο παρατηρεί, ως εκ περισσού, ότι, όπως ορθώς προέβαλε η Επιτροπή, η ύπαρξη των ανωτάτων αυτών ορίων στους οικείους κανονισμούς συνιστά επιτακτική διάταξη δικαιολογούμενη από την ανάγκη να διασφαλίζεται ότι ο ανταγωνισμός δεν εξαλείφεται για σημαντικό τμήμα των σχετικών προϊόντων. Επιπροσθέτως, γίνεται δεκτό ότι η προσφεύγουσα δεν ζήτησε από την Επιτροπή τη λήψη καμιάς ατομικής αποφάσεως εφαρμογής του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης.

99 Επομένως, η αιτίαση της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

4) *Διμερείς επαφές και συμπράξεις μεταξύ Tréfilarbed και Thibodraad*

100 Με την Απόφαση (παράγραφοι 117 έως 124 και 173) προσάπτεται στην προσφεύγουσα ότι μετείχε σε σύμπραξη με την Thibodraad επί των τιμών των κατά παραγγελία δομικών πλεγμάτων τουλάχιστον από 1ης Ιανουαρίου 1982 και σε σύμπραξη επί των τιμών των δομικών πλεγμάτων βάσει σχεδίου τουλάχιστον

από 1ης Οκτωβρίου 1983. Κατά την απόφαση, η διμερής σύμπραξη επί των τιμών των κατά παραγγελία δομικών πλεγμάτων αντικαταστάθηκε από τις συνολικές συμπράξεις επί των τιμών της Breda και του Bunnik και η σύμπραξη επί των τιμών των δομικών πλεγμάτων βάσει σχεδίου διατηρήθηκε έως το τέλος του 1984. Με την Απόφαση διευκρινίζεται ότι οι συμπράξεις αυτές είχαν ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα την εξάλειψη ή τον σημαντικό περιορισμό του ανταγωνισμού μεταξύ των συμμετεχόντων και, επίσης, ήσαν ικανές να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, δεδομένου ότι οι δύο επιχειρήσεις πραγματοποιούσαν σημαντικές εξαγωγές και, επιπλέον, η Tréfilarbed ήταν εγκατεστημένη σε αρκετά κράτη μέλη.

101 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα ουδόλως αμφισβητεί τη συμμετοχή της στις προαναφερόμενες διμερείς συμπράξεις.

Γ — *Επί της γερμανικής αγοράς*

102 Με την Απόφαση (παράγραφοι 147 και 182) προσάπτεται στην προσφεύγουσα ότι συμμετείχε σε συμπράξεις στη γερμανική αγορά οι οποίες είχαν ως αντικείμενο, αφενός, τη ρύθμιση των εξαγωγών των παραγωγών της Benelux προς τη Γερμανία και, αφετέρου, την τήρηση των τιμών που ίσχυαν στη γερμανική αγορά. Κατά την Απόφαση, στις συμπράξεις αυτές είχαν συμμετάσχει η προσφεύγουσα, η BStG, η Boël/Trébos, η TFE/FBC και η Thibodraad.

1) *Οι συμβάσεις αποκλειστικής διανομής μεταξύ, αφενός, της BStG και, αφετέρου, των Bouwstaal Roermond BV και Arbed SA afdeling Nederland*

α) *Προσβαλλόμενη πράξη*

103 Κατά την Απόφαση (παράγραφος 148), η φροντίδα της BStG να επιτύχει μείωση ή ρύθμιση των αλλοδαπών εξαγωγών προς τη Γερμανία βρίσκει την έκφρασή της, όσον αφορά τις Κάτω Χώρες, στις δύο συμβάσεις παραδόσεως της 24ης Νοεμβρίου 1976 (παρτ. 109 κοιν. αιτ.) και της 22ας Μαρτίου 1982 (παρτ.

109 Α κοιν. αιτ.), μεταξύ, αφενός, της BStG και, αφετέρου, της Bouwstaal Roermond BV (αργότερα Tréfilarbed Bouwstaal Roermond) και της Arbed SA afdeling Nederland. Στην τελευταία σύμβαση επισυνάφθηκε σε παράρτημα υπογραφόμενο σημείωμα που φέρει την ίδια ημερομηνία και με το οποίο η Arbed SA afdeling Nederland ανέλαβε την υποχρέωση να μην πραγματοποιεί άμεσες ή έμμεσες παραδόσεις στη Γερμανία καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος της συμβάσεως. Με τις συμβάσεις αυτές, η BStG ανέλαβε την αποκλειστική πώληση στη Γερμανία, σε τιμή που έπρεπε να καθοριστεί με συγκεκριμένα κριτήρια, μιας συγκεκριμένης ετήσιας ποσότητας δομικών πλεγμάτων τα οποία προέρχονταν από το εργοστάσιο του Roermond. Η Bouwstaal Roermond BV και η Arbed SA afdeling Nederland ανέλαβαν την υποχρέωση να μην πραγματοποιούν άμεσες ή έμμεσες παραδόσεις στη Γερμανία καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος των συμβάσεων αυτών.

104 Με την Απόφαση (παράγραφος 189) διαπιστώνεται ότι αυτές οι συμφωνίες αποκλειστικής διανομής δεν πληρούσαν τους όρους του κανονισμού 67/67/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 22ας Μαρτίου 1967, περί εφαρμογής του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης σε κατηγορία συμφωνιών αποκλειστικότητος (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 65, στο εξής: κανονισμός 67/67), τουλάχιστον αφ' ότου υπάρχουν οι συμπράξεις για την αλληλοδιείσδυση μεταξύ Γερμανίας και Benelux. Από της ημερομηνίας αυτής, οι εν λόγω συμφωνίες πρέπει να θεωρηθούν ως αναπόσπαστο τμήμα μιας συνολικής συμπράξεως για την κατανομή των αγορών στην οποία συμμετείχαν περισσότερες από δύο επιχειρήσεις και, επομένως, ο κανονισμός 67/67 δεν έχει εφαρμογή (άρθρο 1 σε συνδυασμό με το άρθρο 8 του κανονισμού 67/67).

105 Κατά την Απόφαση (παράγραφος 178), αυτές οι συμφωνίες αποκλειστικής διανομής συνιστούσαν περιορισμό του ανταγωνισμού μεταξύ δύο (ανταγωνιστριών) επιχειρήσεων εγκατεστημένων σε δύο κράτη μέλη, περιορισμός που ήταν δυνατόν να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών. Η Επιτροπή δεν δέχεται το επιχείρημα που προέβαλαν η BStG και η Tréfilarbed, κατά το οποίο επρόκειτο για εντελώς εσωτερική υπόθεση του ομίλου λόγω του ότι η Arbed συμμετέχει στην BStG με ποσοστό 25,001 %. Αν ληφθεί υπόψη η ύπαρξη άλλων εταίρων με υψηλότερη συμμετοχή (Thyssen 34 % και Klöckner 33,5 %), μια απλή συμμετοχή με 25,001 % δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά σχέση μητρικής προς θυγατρική εταιρία, οπότε σύμπραξη περιορίζουσα τον ανταγωνισμό μεταξύ αυτών των δύο επιχειρήσεων δεν εμπίπτει στο άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.

106 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα αμφισβητεί, αφενός, την άρνηση της Επιτροπής να εφαρμόσει τον κανονισμό 67/67 στις επίδικες συμβάσεις και, αφετέρου, την άρνησή της να θεωρήσει τις εν λόγω συμβάσεις ως εσωτερική συμφωνία του ομίλου στον οποίο ανήκαν οι δύο ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις. Τα δύο αυτά σκέλη της αιτιάσεως πρέπει να εξεταστούν χωριστά.

β) *Επί της εφαρμογής του κανονισμού 67/67*

Επιχειρήματα των διαδίκων

107 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι πριν από το 1972 η BStG ήταν εταιρία η οποία διέθετε στο εμπόριο την παραγωγή των εταίρων της, μεταξύ των οποίων η Arbed. Το 1972 και κατόπιν προτάσεως της Bundeskartellamt, η BStG κατέστη και η ίδια παραγωγός και αγόρασε ορισμένα μηχανήματα τα οποία βρίσκονταν σε εργοστάσια των εταίρων της, περιλαμβανομένου και του εργοστασίου της Felten & Guillaume, ιδιοκτησίας Arbed, στην Κολωνία (Γερμανία), το οποίο έκλεισε το 1976, και μηχανήματα τα οποία ανήκαν στην BStG μεταφέρθηκαν στο εργοστάσιο του Roermond, επίσης ιδιοκτησίας Arbed. Εφεξής, και βάσει συμβάσεων παραγωγής, οι εταίροι, περιλαμβανομένης και της Arbed, παρήγαν για λογαριασμό της BStG, σε μηχανήματα ιδιοκτησίας της BStG. Έτσι, το σύνολο της παραγωγής του Roermond προερχόμενο από μηχανήματα της BStG ανήκε στην BStG. Συγχρόνως, η Bouwstaal Roermond είχε δικά της μηχανήματα, η δε παραγωγή δομικών πλεγμάτων διετίθετο στο εμπόριο στην Benelux από την Tréfilarbed, καθώς και στη Γερμανία μέσω της BStG, βάσει των συμβάσεων αποκλειστικής διανομής για τις οποίες γίνεται λόγος.

108 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, κατά την Απόφαση (παράγραφος 189), ο μόνος λόγος για τον οποίο οι συμφωνίες αποκλειστικής διανομής δεν πληρούσαν τους όρους του κανονισμού 67/67 ήταν ότι έπρεπε να θεωρηθούν ως «αναπόσπαστο μέρος μιας σφαιρικής συμπράξεως για την κατανομή των αγορών στην οποία συμμετέχουν περισσότερες από δύο επιχειρήσεις». Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι κακώς διαλαμβάνεται στην Απόφαση ότι οι συμφωνίες αποτελούσαν τμήμα συμπράξεως και υποστηρίζει ότι ο κανονισμός 67/67 είχε ασφαλώς εφαρμογή και έτσι ήταν δυνατό οι συμφωνίες να τύχουν της απαλλαγής κατά κατηγορίες που προβλέπει ο κανονισμός καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος τους.

109 Θεωρεί ότι η Επιτροπή αυθαιρέτως συγκέντρωσε «συμπεριφορές ασύνδετες μεταξύ τους» οι οποίες είχαν άλλες αντικειμενικές δικαιολογίες πλην της υπάρξεως της συμπράξεως. Έτσι, οι εν λόγω συμφωνίες, πραγματοποιηθείσες το 1976, σε μια στιγμή όπου δεν μπορούσε να γίνεται λόγος για σύμπραξη, δεν ήταν παρά εμπορικές διευθετήσεις κλασικού τύπου, συνεπεία των ιστορικών εξελίξεων στη συμμετοχή της Arbed στο κεφάλαιο της BStG, με σκοπό να εφοδιάζεται ικανοποιητικά και αποτελεσματικά η γερμανική αγορά, χωρίς να πρέπει η Arbed να δημιουργήσει δίκτυο παραλλήλων πωλήσεων για να εμπορεύεται τις ποσότητες που παρήγε στο Roermond στα δικά της μηχανήματα και χωρίς να ανταγωνίζεται τη δική της θυγατρική. Στην αλληλουχία αυτή, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η απαγόρευση για την Bouwstaal Roermond να παραδώσει άλλες ποσότητες στη Γερμανία κατά τη διάρκεια ισχύος της συμβάσεως εκφράζει απλώς την αποκλειστικότητα που χορηγήθηκε στον Γερμανό διανομέα, χωρίς να εξασθενεί η θέση του με άμεσο ή έμμεσο ανταγωνισμό.

110 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί επίσης την άποψη της Επιτροπής ότι η σύμβαση διανομής χάνει τον διμερή χαρακτήρα της στην περίπτωση που υπάρχει, παραλλήλως προς αυτήν, σύμπραξη μεταξύ περισσοτέρων επιχειρήσεων.

111 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι συμφωνίες αυτές αφορούσαν μόνον ένα πολύ μικρό τμήμα της γερμανικής αγοράς, ήτοι 0,60 % του συνολικού εφοδιασμού της αγοράς αυτής, και ότι, κατά συνέπεια, οι ποσότητες που παρήχθησαν στο Roermond στα δικά της μηχανήματα και παραδόθηκαν μέσω της BStG δεν άσκησαν καμιά πραγματική επίδραση επί του ανταγωνισμού και επί της δομής του στη Γερμανία.

112 Εξάλλου, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, εφόσον γνωστοποίησε στην Επιτροπή, από της λήψεως της κοινοποιήσεως των αιτιάσεων, τη βούλησή της να διορθώσει την επικρινόμενη κατάσταση ως προς τις συμβάσεις αποκλειστικότητας και αφού όντως εξηύρε άλλη λύση, αρμόδιοι υπάλληλοι των υπηρεσιών της Επιτροπής τη διαβεβαίωσαν, κατά τη διοικητική διαδικασία στην παρούσα υπόθεση, ότι η Επιτροπή δεν θα επανερχόταν επί του ζητήματος αυτού.

113 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι δεν πρόκειται για εμπορικές συμβάσεις κλασικού τύπου, αλλά για συμβάσεις με τις οποίες καθιερώνονται ποσοστώσεις εισαγωγής για την Bouwstaal Roermond στη γερμανική αγορά και αποκλειστικότητα διανομής των εν λόγω ποσοστώσεων για την BStG. Πράγματι, με τις συμβάσεις αυτές η BStG αναλάμβανε την αποκλειστική πώληση στη Γερμανία μιας μέγιστης ετήσιας ποσότητας δομικών πλεγμάτων που προέρχονταν από το εργοστάσιο του Roermond και η Bouwstaal Roermond και η Arbed SA afdeling Nederland αναλάμβαναν την υποχρέωση, κατά τη διάρκεια ισχύος των συμβάσεων αυτών, να μην πραγματοποιούν άμεσες ή έμμεσες παραδόσεις στη Γερμανία.

114 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι οι συμβάσεις προμηθειών πρέπει να εξετάζονται εντός του συνολικού τους πλαισίου και αμφισβητεί την άποψη της προσφεύγουσας ότι μια συμφωνία αποκλειστικής διανομής πρέπει να θεωρείται ως αυστηρά διμερής σχέση, ανεξάρτητα από τις άλλες συμπράξεις στις οποίες συμμετέχουν τα συμβαλλόμενα μέρη. Συγκεκριμένα, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου (απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 1967, υπόθεση 23/67, Brasserie de Haecht, Συλλογή τόμος 1965-1968, σ. 629), το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης συνεπάγεται την ανάγκη να εξετάζονται τα αποτελέσματα των συμφωνιών στο πλαίσιο εντός του οποίου παράγονται, δηλαδή εντός των οικονομικών και νομικών περιστάσεων όπου εντάσσονται αυτές οι συμφωνίες. Επομένως, πρέπει να εξεταστούν σε συνδυασμό με τη συνολική σύμπραξη με την οποία συνδέονται, δηλαδή τη σύμπραξη επί των τιμών και των ποσοτικών περιορισμών των βελγο-ολλανδικών εξαγωγών προς τη Γερμανία. Συναφώς, η Επιτροπή αναφέρεται στο τηλετύπημα της 15ης Δεκεμβρίου 1983 προς την Thibodraad και το οποίο η τελευταία διαβίβασε στην Tréfilarbed [παρτ. 65 (β) κοιν. αιτ., παράγραφος 92 της Αποφάσεως], στο οποίο ο Müller δηλώνει ότι υπήρχε «στενή συνεννόηση» μεταξύ Boël/Trébos και BStG, προσθέτει δε ότι «είναι διατεθειμένος να διατηρήσει το status quo των εξαγωγών προς τις γειτονικές χώρες και να μην αυξήσει περισσότερο τις εισαγωγές καταγωγής των χωρών αυτών». Επομένως, είναι σημαντικό οι συμφωνίες προμηθειών μεταξύ Tréfilarbed Roermond και BStG να ανατοποθετηθούν στο γενικό αυτό πλαίσιο για να συνειδητοποιηθεί ότι δεν επρόκειτο για «ποικιλία συμπεριφορών ασύνδετων μεταξύ τους», αλλά σαφώς για πολύ συνεπή γραμμή πλεύσεως. Στην αλληλουχία αυτή και υπό το φως της υπομνησθείσας πιο πάνω νομολογίας, το μερίδιο της αγοράς που αντιπροσώπευαν οι μόνες πωλήσεις στη Γερμανία των ποσοτήτων που παράγονταν με τα μηχανήματα της Tréfilarbed Roermond δεν ασκούν επιρροή στην εκτίμηση του ζητήματος αν έχει εφαρμογή το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.

115 Τέλος, η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι είναι ακριβές ότι η συμφωνία αποκλειστικής διανομής μεταξύ Tréfilarbed Roermond και BStG υπήρξε αντικείμενο συζη-

τήσεων με τους υπαλλήλους της προτού η Επιτροπή λάβει την Απόφασή της. Ωστόσο, η Επιτροπή διευκρινίζει ότι οι συζητήσεις αυτές αφορούσαν την κατάργηση της εν λόγω συμφωνίας και τους νέους τρόπους διανομής στη Γερμανία των προϊόντων που κατασκευάζονταν στο Roermond, μετά τις αναδιαρθρώσεις του ομίλου Arbed και της BStG. Με το από 11 Αυγούστου 1988 έγγραφό του, ο αρμόδιος υπάλληλος όντως διατύπωσε ευνοϊκή γνώμη για τις μελλοντικές διευθετήσεις που σχεδίαζαν η Tréfilarbed και η BStG, χωρίς όμως να προδικάζει τη θέση της Επιτροπής επί των περιστατικών και πρακτικών που είχαν διαπιστωθεί στο παρελθόν. Επομένως, η Επιτροπή καταλήγει στο ότι οι υπηρεσίες της δεν έδωσαν ποτέ καμιά διαβεβαίωση στην Tréfilarbed σχετικά με τις ποσοστώσεις οι οποίες είχαν ορισθεί με τη συμφωνία διανομής μεταξύ Tréfilarbed Roermond και BStG.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

116 Προκαταρκτικώς, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι, έστω και αν υποτεθεί ότι μπορούν να θεωρηθούν ως αποδειχθέντες οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας σχετικά με τη γνώμη που φέρεται ότι διατύπωσαν οι υπάλληλοι της Επιτροπής επί των εν λόγω συμπράξεων, πράγμα που η Επιτροπή αμφισβητεί εντόνως, γνώμες διατυπωθείσες υπό τέτοιες περιστάσεις δεν μπορούν, εν πάση περιπτώσει, να δημιουργούν την εντύπωση δεσμεύσεως εκ μέρους της Επιτροπής, επειδή οι εν λόγω υπάλληλοι δεν ήσαν εξουσιοδοτημένοι να αναλάβουν μια τέτοια δέσμευση (απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Μαΐου 1975, 71/74, Frubo κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1975, σ. 181, σκέψη 20).

117 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι οι επίμαχες συμβάσεις αποκλειστικής διανομής δεν πληρούν τους όρους του κανονισμού 67/67. Συγκεκριμένα, το άρθρο 9 της συμβάσεως της 24ης Νοεμβρίου 1976, μεταξύ BStG και Bouwstaal Roermond, ορίζει ότι, «κατά τη διάρκεια ισχύος της παρούσας συμβάσεως (η Bouwstaal Roermond) δεν θα πραγματοποιεί άμεσες ή έμμεσες παραδόσεις στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας». Όσον αφορά την προαναφερθείσα σύμβαση της 22ας Μαρτίου 1982 (παρτ. 109 Α κοιν. αιτ.) μεταξύ BStG και Arbed SA afdeling Nederland, παρατηρείται ότι υπάρχει ρήτρα συνημμένη στην εν λόγω σύμβαση (παρτ. 109 Β κοιν. αιτ.) η οποία ορίζει ότι «τα συμβαλλόμενα μέρη συμφωνούν ότι η Arbed SA, κατά τη διάρκεια της ισχύος της συμβάσεως, δεν θα πραγματοποιήσει άμεσες ή έμμεσες παραδόσεις στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας. Προς αντιστάθμισμα της παραιτήσεως αυτής, η Arbed απολαύει (...)».

118 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, στην προκειμένη περίπτωση, η σημασία των λέξεων «άμεσα ή έμμεσα» βαίνει πέρα από την απλή δέσμευση του προμηθευτή να παραδίδει μόνο στην BStG προϊόντα με σκοπό τη μεταπώληση. Η εκτίμηση αυτή στηρίζεται σε δύο στοιχεία. Πρώτον, υπήρχε, εκ μέρους της Tréfilarbed Roermond, ρητή παραίτηση από κάθε είδους παραδόσεις — παραίτηση η οποία αποτελούσε αντικείμενο ενός αντισταθμίσματος, όπως προκύπτει από το έγγραφο που υπεγράφη χωριστά ως τροποποίηση της συμβάσεως της 22ας Μαρτίου 1982 — ακόμη και για τις παραδόσεις που δεν προορίζονται προς μεταπώληση. Δεύτερον, η λέξη «έμμεσα» μπορούσε να ερμηνευθεί από τον μεταπωλητή υπό την έννοια ότι δέσμευε τον προμηθευτή να πράξει τα δέοντα ώστε να αποφευχθούν παραδόσεις στη Γερμανία προελεύσεως άλλων χωρών, δηλαδή να ελέγχει τους άλλους αποκλειστικούς διανομείς για να τους απαγορεύει να πραγματοποιούν εξαγωγές προς τη Γερμανία.

119 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι το πνεύμα του κανονισμού 67/67, όπως αντικατοπτρίζεται στις αιτιολογικές σκέψεις και στο άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο β', είναι ότι εξαρτά την απαλλαγή που προβλέπει από τον όρο ότι διασφαλίζεται, με τη δυνατότητα παραλλήλων εισαγωγών, ότι δίκαιο τμήμα από το όφελος που προκύπτει από την αποκλειστική διανομή επιφυλλάσσεται στους καταναλωτές. Αυτό είναι σύμφωνο προς την πάγια νομολογία κατά την οποία σύμβαση αποκλειστικής διανομής η οποία δεν περιλαμβάνει καμιά απαγόρευση εξαγωγής δεν μπορεί να τύχει απαλλαγής κατά κατηγορίες δυνάμει του κανονισμού 67/67, όταν οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις συμμετέχουν σε εναρμονισμένη πρακτική αποσκοπούσα στον περιορισμό των παράλληλων εισαγωγών που προορίζονται για μη εγκεκριμένους μεταπωλητές (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Φεβρουαρίου 1984, 86/82, Hasselblad κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 883, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουλίου 1994, Τ-43/92, Dunlop Slazenger κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-441, σκέψη 88).

120 Οι σκέψεις αυτές επαληθεύονται ακόμη περισσότερο εν προκειμένω, αν οι προαναφερθείσες συμβατικές ρήτρες ερμηνευθούν υπό το φως των καταγγελιών της BStG που περιλαμβάνονται στην από 26 Σεπτεμβρίου 1979 επιστολή της (παρτ. 110 κοιν. αιτ., παράγραφος 148 της Αποφάσεως), με την οποία προσάπτει στην Arbed την ύπαρξη έμμεσων παραδόσεων στη Γερμανία, «μέσω της εταιρίας Eurotrade, Alkmaar», πράγμα που οδηγεί στο να θεωρηθεί ως αποδειχθείσα η ύπαρξη απόλυτης εδαφικής προστασίας αντίθετης προς το πνεύμα και το γράμμα του κανονισμού 67/67.

121 Επομένως, οι εν λόγω συμβάσεις δεν πληρούν τους όρους του κανονισμού 67/67.

122 Εξάλλου, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλείται το γεγονός ότι οι συμφωνίες αφορούσαν μόνον πολύ μικρό τμήμα της γερμανικής αγοράς και ότι οι παραδόσεις της Trέfilarbed Roermond μέσω της BStG δεν είχαν καμιά πραγματική επίδραση επί του ανταγωνισμού. Συγκεκριμένα, από τη διατύπωση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης προκύπτει ότι τα μόνα ζητήματα που ασκούν επιρροή είναι κατά πόσον οι συμφωνίες στις οποίες συμμετείχε η προσφεύγουσα μαζί με άλλες επιχειρήσεις είχαν ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα τον περιορισμό του ανταγωνισμού και αν ήσαν ικανές να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών. Κατά συνέπεια, το ζήτημα αν η ατομική συμμετοχή της προσφεύγουσας στις συμφωνίες αυτές μπορούσε, παρά το μικρό της μέγεθος, να περιορίσει τον ανταγωνισμό ή να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών δεν ασκεί επιρροή (απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 1991, υπόθεση T-6/89, Enichem Anic κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. II-1623, σκέψεις 216 και 224). Εξάλλου, παρατηρείται ότι το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης δεν απαιτεί όπως οι διαπιστωθέντες περιορισμοί του ανταγωνισμού όντως έχουν επηρεάσει αισθητά το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, αλλ' επιβάλλει απλώς και μόνο να αποδεικνύεται ότι οι συμφωνίες αυτές μπορούν να έχουν τέτοιο αποτέλεσμα (απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Φεβρουαρίου 1978, 19/77, Miller κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1978, σ. 47, σκέψη 15).

123 Κατά συνέπεια, αυτό το σκέλος του ισχυρισμού πρέπει να απορριφθεί.

γ) *Επί της υπάρξεως σχέσεως εντός του ομίλου*

Επιχειρήματα των διαδίκων

124 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί την άρνηση της Επιτροπής να δεχθεί ότι οι επίδικες συμβάσεις συνιστούσαν εντελώς εσωτερική υπόθεση του ομίλου. Κατά

την προσφεύγουσα, διάφορα στοιχεία συμπληρώνουν το γεγονός ότι η Arbed κατέχει 25 % του κεφαλαίου της BStG και επιτρέπουν να εξομοιωθούν οι σχέσεις μεταξύ των δύο εταιριών ως εσωτερικές σχέσεις ενός ομίλου. Πράγματι, μολονότι η BStG είναι μια κεφαλαιουχική εταιρία, μια Gesellschaft mit beschränkter Haftung (στο εξής: GmbH), υπάρχει μεταξύ των εταίρων της και της ίδιας συμφωνία συνδιοικήσεως (στα γερμανικά: Mehrmütterorganschaft mit Beherrschungsvertrag), ώστε η δομή της εταιρίας να προσεγγίζει εκείνην των προσωπικών εταιριών — στις οποίες το γερμανικό δίκαιο των εταιριών απαγορεύει σαφώς κάθε ανταγωνισμό του εταίρου προς την εταιρία του — και βάσει της οποίας η Arbed συμμετείχε στη διοίκησή της και ήταν συνυπεύθυνη γι' αυτήν. Επίσης, υπήρχε «συμφωνία μεταφοράς των αποτελεσμάτων της εταιρίας στους εταίρους», που δημιουργούσε για καθέναν από αυτούς άμεσο συμφέρον να ευνοείται η μέγιστη αποδοτικότητα της κοινής επιχειρήσεως. Εξασθένιση της κοινής επιχειρήσεως με έξωθεν ανταγωνισμό θα ήταν αντίθετη προς το συμφέρον αυτό. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, ως αποτέλεσμα της συμφωνίας αυτής, οι εμπορικές σχέσεις οι οποίες υπήρχαν μεταξύ BStG και Tréfilarbed πρέπει να θεωρηθούν ως εσωτερικές σχέσεις του ομίλου και οι συμφωνίες που καθιερώνουν τις σχέσεις αυτές ως μη εμπίπτουσες στο πεδίο εφαρμογής της απαγορεύσεως του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.

125 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι, μολονότι είναι αληθές ότι το γερμανικό δίκαιο των εταιριών επιτρέπει, περισσότερο από ό,τι στην πλειονότητα των άλλων κρατών μελών, ποικίλες μορφές ελέγχου, ειδικότερα στην περίπτωση των GmbH, ωστόσο, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου (απόφαση του Δικαστηρίου της 31ης Οκτωβρίου 1974, 15/74, Centrafarm και Peijper, Συλλογή τόμος 1974, σ. 451), οι μόνες περιπτώσεις που δεν σκοπεί το άρθρο 85 είναι οι συμφωνίες ή εναρμονισμένες πρακτικές μεταξύ επιχειρήσεων που ανήκουν στον ίδιο όμιλο, όταν οι επιχειρήσεις αποτελούν οικονομική μονάδα στο εσωτερικό της οποίας η θυγατρική δεν απολαύει πραγματικής αυτονομίας κατά τον καθορισμό της γραμμής δράσεώς της στην αγορά και όταν αυτές οι συμφωνίες ή πρακτικές έχουν ως σκοπό τον καθορισμό εσωτερικής κατανομής των δραστηριοτήτων μεταξύ των επιχειρήσεων. Επιπλέον, η Επιτροπή προσάπτει στην προσφεύγουσα ότι αναφέρει, για πρώτη φορά, μόνον ενώπιον του Πρωτοδικείου στοιχεία τα οποία θεωρεί σημαντικά για την εκτίμηση των εννόμων σχέσεών της με την BStG, προβάλλοντας επιπροσθέτως απλούς ισχυρισμούς, χωρίς να παρέχει καμιά διευκρίνιση η οποία να αναιρεί το γεγονός ότι απλή συμμετοχή κατά 25,001 % δεν συνιστά σχέση μητρικής προς θυγατρική εταιρία.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

126 Μετά από αίτηση του Πρωτοδικείου, η προσφεύγουσα προσκόμισε σύμβαση περί κοινής διαθέσεως των αποτελεσμάτων μεταξύ των εταίρων της BStG — οι οποίοι συμμετέχουν στη «Vereinigung der Gesellschafter der Baustahlgewebe» (ένωση των εταίρων της BStG) — και της BStG (Αύγουστος 1962), το καταστατικό της ενώσεως των εταίρων της BStG (13 Ιουλίου 1970) και το παράρτημά τους, καθώς και τη συμφωνία σχετικά με την είσοδο της Arbed Saarstahl GmbH στην προαναφερθείσα ένωση (Ιανουάριος-Φεβρουάριος 1982). Τα μέρη εξήγησαν το περιεχόμενο και τον λόγο υπάρξεως της συμβάσεως αυτής κατά την προφορική διαδικασία.

127 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι, κατά τη σύμβαση περί κοινής διαθέσεως των αποτελεσμάτων, η BStG ενεργεί αποκλειστικά σύμφωνα με την ομόφωνη βούληση των εταίρων, τα κέρδη μεταφέρονται στην ένωση των εταίρων η οποία αναλαμβάνει, ενδεχομένως, τις ζημίες της.

128 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί ακόμη ότι, σύμφωνα με το καταστατικό της ενώσεως των εταίρων της BStG, μέλη της είναι όλοι οι κάτοχοι εταιρικών μερίδων της BStG και η ιδιότητα του μέλους είναι συνάρτηση των κατεχομένων εταιρικών μερίδων στην BStG. Η ένωση πρέπει να θεωρηθεί ως εμπορική επιχείρηση ενεργούσα σε όλους τους τομείς δραστηριοτήτων της BStG. Σε περίπτωση λήψεως αποφάσεων από την ένωση, κάθε μέλος διαθέτει τον ίδιο αριθμό ψήφων που διαθέτει στη γενική συνέλευση της BStG, σύμφωνα με το εταιρικό της. Οι αποφάσεις της ενώσεως λαμβάνονται με απλή πλειοψηφία των διαθεσίμων ψήφων ανάλογα με το εταιρικό κεφάλαιο, υπό την προϋπόθεση ότι προέρχονται από δύο τουλάχιστον εταίρους. Οσάκις ο νόμος ή το εταιρικό προβλέπουν σημαντικότερη πλειοψηφία για τη λήψη αποφάσεων στη γενική συνέλευση της BStG, η πλειοψηφία αυτή είναι επίσης αναγκαία για τις αποφάσεις της ενώσεως.

129 Από την ανάλυση των προαναφερομένων εγγράφων προκύπτει ότι η σχέση μεταξύ της Arbed και της BStG δεν πληροί τους απαιτούμενους όρους για να θεωρηθεί ότι οι συμφωνίες που συνήφθησαν μεταξύ των δύο εταιριών ήταν δυνατό να εκφεύγουν από την εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης. Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 85 της Συνθήκης δεν έχει εφαρμογή στις συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές οι οποίες αφορούν επιχειρήσεις που ανήκουν στον ίδιο όμιλο, ως μητρική και θυγατρική εταιρία,

και οι επιχειρήσεις αυτές αποτελούν μία οικονομική μονάδα, εντός της οποίας η θυγατρική δεν διαθέτει πραγματική αυτονομία κατά τη χάραξη της πολιτικής της στην αγορά (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 1972, 48/69, ICI κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1972-1973, σ. 99, σκέψη 134, και της 11ης Απριλίου 1989, 66/86, Ahmed Saeed Flugreisen και Silver Line Reisebüro, Συλλογή 1989, σ. 803, σκέψη 35). Εν προκειμένω παρατηρείται ότι ο έλεγχος που η Arbed ασκούσε επί της BStG αντιστοιχούσε στο ποσοστό που κατείχε στο εταιρικό κεφάλαιο, δηλαδή σε 25,001 %, πράγμα που πολύ απέχει από την πλειοψηφία. Διαπιστώνεται όμως ότι μια τέτοια συμμετοχή δεν μπορεί να δικαιολογήσει το συμπέρασμα ότι η Arbed και η BStG ανήκαν σε έναν όμιλο, εντός του οποίου συνιστούσαν οικονομική μονάδα, ώστε σύμπραξη περιορίζουσα τον ανταγωνισμό μεταξύ των δύο αυτών επιχειρήσεων να μην εμπίπτει στο άρθρο 5, παράγραφος 1, της Συνθήκης.

130 Η διαπίστωση αυτή επιβεβαιώνεται από τους ισχυρισμούς της BStG κατά την προφορική διαδικασία, κατά τους οποίους η σύμβαση συνδιοικήσεως και η σύμβαση κοινής διαθέσεως των αποτελεσμάτων συνήφθησαν ουσιαστικά για φορολογικούς λόγους, διότι η τελευταία αυτή σύμβαση παρείχε τη δυνατότητα μεταφοράς των ζημιών και των κερδών της BStG στους εταίρους της. Λόγω των περιορισμών του γερμανικού φορολογικού δικαίου, όλοι οι εταίροι έπρεπε να είναι Γερμανοί. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον η Arbed δεν μετείχε απευθείας στη σύμβαση αυτή, αλλά είχε εκπροσωπηθεί από τον γερμανό εταίρο της, του S[t] Ingbert (και προηγουμένως από τη Felten & Guillaume).

131 Τέλος, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η ίδια η BStG ισχυρίστηκε ότι ήταν αυτόνομη και ανεξάρτητη επιχείρηση και ότι, εφόσον κάθε ένας από τους τέσσερις εταίρους της είχε μειοψηφική συμμετοχή, δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί ως ανήκουσα σε όμιλο.

132 Εν όψει των προαναφερθέντων, πρέπει να συναχθεί ότι ορθώς η Επιτροπή θεώρησε ότι οι συμβάσεις αποκλειστικής διανομής ήταν αντίθετες προς το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης και, επομένως, η αιτίαση της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

133 Ως εκ τούτου, το δεύτερο σκέλος του ισχυρισμού πρέπει να απορριφθεί.

2) *Η σύμπραξη μεταξύ BStG και Tréfilarbed (St Ingbert)*

Προσβαλλόμενη πράξη

134 Με την Απόφαση (παράγραφοι 152 και 180) προσάπτεται στην προσφεύγουσα ότι συμμετείχε σε σύμπραξη με την BStG που είχε ως αντικείμενο την παύση των επανεξαγωγών δομικών πλεγμάτων του εργοστασίου St Ingbert προς τη Γερμανία μέσω Λουξεμβούργου. Η σύμπραξη αυτή συνιστούσε περιορισμό του ανταγωνισμού, ικανό να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών.

Επιχειρήματα των διαδίκων

135 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι πριν από το 1972 η BStG ήταν εταιρία η οποία διέθετε στο εμπόριο την παραγωγή των εταίρων της, μεταξύ των οποίων η Arbed. Το 1972 και μετά από πρόταση του Bundeskartellamt, η BStG κατέστη η ίδια παραγωγός και αγόρασε ορισμένα μηχανήματα τα οποία βρίσκονταν σε εργοστάσια ανήκοντα στους εταίρους της, περιλαμβανομένου και του εργοστασίου του St Ingbert, ιδιοκτησίας Arbed, και τα οποία μηχανήματα παρέμειναν εκεί. Από τη στιγμή αυτή και βάσει συμβάσεων παραγωγής, οι εταίροι, περιλαμβανομένης και της Arbed, παρήγαν για λογαριασμό της BStG, στα μηχανήματα τα οποία ήταν ιδιοκτησία της BStG. Έτσι, το σύνολο της παραγωγής του St Ingbert προερχόμενο από μηχανήματα της BStG ανήκε στην BStG και είχε διατεθεί στο εμπόριο στη γερμανική αγορά από αυτήν. Συγχρόνως, το εργοστάσιο του St Ingbert διέθετε δικά του μηχανήματα, η δε παραγωγή δομικών πλεγμάτων προοριζόταν προς εξαγωγή, κυρίως στη Γαλλία.

136 Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι, στο πλαίσιο αυτών των συμβάσεων παραγωγής, είχε το δικαίωμα να παρακρατεί περιορισμένες ποσότητες τυποποιημένων δομικών πλεγμάτων, αναγκαίων για τον εφοδιασμό του Λουξεμβούργου, όπου οι γερμανικές προδιαγραφές έχουν εφαρμογή· τα δομικά αυτά πλέγματα κατασκευάζονταν σε μηχανήματα ανήκοντα στην BStG, τα μόνα στο St Ingbert όπου

ήταν δυνατό να παραχθούν δομικά πλέγματα σύμφωνα με τις γερμανικές προδιαγραφές. Οι υπεύθυνοι της Tréfilarbed, διαβλέποντα τη δυνατότητα να πραγματοποιήσουν κάποια κέρδη στη γερμανική αγορά όπου οι τιμές ήσαν σχετικά υψηλότερες λόγω του καρτέλ κρίσεως, αφαίρεσαν από τα αποθέματα που ανήκαν στην BStG ποσότητες δομικών πλεγμάτων ωσάν οι ποσότητες αυτές να προορίζονταν για το Λουξεμβούργο. Μέσω ενός Λουξεμβουργιανού εμπόρου, οι ποσότητες αυτές επανεξήχθησαν από το Λουξεμβούργο προς τη Γερμανία. Μολονότι η κατ' αυτόν τον τρόπο αφαιρεθείσες ποσότητες από τα αποθέματα της BStG αναπληρώθηκαν εν συνεχεία στα εν λόγω αποθέματα με μεταγενέστερη παραγωγή, η BStG είχε κάθε νόμιμο λόγο να παραπονεθεί, κατά την προσφεύγουσα, για τη χρησιμοποιηθείσα μέθοδο η οποία δεν τήρησε τη συναφή συμφωνία μεταξύ των ενδιαφερομένων. Μολονότι οι δράστες της πράξεως δεν διέπραξαν καμιά «κλοπή» σε βάρος της BStG, ωστόσο, πέτυχαν ειδικότερα να πωλήσουν στη Γερμανία προϊόντα γερμανικής καταγωγής για τα οποία δεν είχαν καταβληθεί τα οφειλόμενα στην BStG δικαιώματα, σύμφωνα με ό,τι διαλαμβάνεται στη σύμβαση καρτέλ.

137 Έτσι εξηγούνται, κατά την προσφεύγουσα, οι επιστολές που απέστειλε ο Müller στις 27 Απριλίου 1984 στους Rimbeaux, της Tréfilarbed St Ingbert, και Schürr, της Tréfilarbed Luxembourg [παρτ. 110 (α) κοιν. αιτ., παράγραφος 152 της Αποφάσεως]. Οι «σαφείς και ακριβείς» συμφωνίες στις οποίες αναφέρεται ο Müller είναι οι συμφωνίες που συνήψε η BStG με το St Ingbert, αφενός, για την παραγωγή, την αποθήκευση, την εμπορία, τη διαχείριση και κάθε άλλη δραστηριότητα σχετική με τις εγκαταστάσεις που ανήκαν στην BStG και, αφετέρου, με την Tréfilarbed για την προμήθεια δομικών πλεγμάτων σύμφωνων προς τις γερμανικές προδιαγραφές στη λουξεμβουργιανή αγορά, καθώς και την υπόσχεση του προηγούμενου έτους ότι δεν θα ξανάρχιζαν τα επικρινόμενα περιστατικά.

138 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι από τις εξηγήσεις αυτές προκύπτει ότι, κατ' εφαρμογήν της συμφωνίας που συνήφθη μεταξύ BStG και Tréfilarbed ως προς τις προμήθειες δομικών πλεγμάτων σύμφωνων προς τις γερμανικές προδιαγραφές που προορίζονταν για το Λουξεμβούργο, οι παράλληλες εισαγωγές στη Γερμανία απαγορεύονταν. Ως εκ τούτου συνάγει ότι επρόκειτο σαφώς για παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.

139 Εξάλλου, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι στην από 27 Απριλίου 1984 επιστολή του Müller γίνεται σαφώς μνεία μιας συμφωνίας και ο ίδιος ο Müller, απαντώντας στην κοινοποίηση των αιτιάσεων της Επιτροπής, εξήγησε ότι ο αγώνας αυτός κατά των επανεισαγωγών είχε ως αντικείμενο την εποπτεία προς τήρηση των ποσοστώσεων παραδόσεως που καθόρισε το καρτέλ.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

140 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα ομολογεί ότι συνήψε συμφωνία με την BStG, κατά την οποία η προσφεύγουσα είχε το δικαίωμα να παρακρατεί ορισμένες ποσότητες δομικών πλεγμάτων που κατασκευάζονταν στο St Ingbert σε μηχανήματα ανήκοντα στην BStG, υπό τον όρο ότι οι ποσότητες αυτές θα μεταπωλούνταν στο Λουξεμβούργο, όρος επιβληθείς προκειμένου να αποφεύγεται η επανεξαγωγή δομικών πλεγμάτων προς τη Γερμανία. Αυτό προκύπτει σαφώς από τη διατύπωση της από 27 Απριλίου 1984 επιστολής του Müller προς την Tréfilarbed, στην οποία ο Müller παραπονείται για τις επανεξαγωγές προς τη Γερμανία, «σε τιμές χαμηλότερες από τις κατώτατες τιμές του καρτέλ» κατά παράβαση «των σαφών και συγκεκριμένων συμφωνιών που συνήφθησαν σχετικώς» [παρτ. 110 (α) κοιν. αιτ.].

141 Υπενθυμίζεται ότι το Δικαστήριο έκρινε ότι οι ρήτρες εξαγωγής που παρεμβάλλονται σε σύμβαση πωλήσεως και υποχρεώνουν τον μεταπωλητή να εξαγάγει το σχετικό εμπόρευμα σε συγκεκριμένη χώρα συνιστούν παράβαση του άρθρου 85 της Συνθήκης, όταν έχουν ουσιωδώς ως αντικείμενο να εμποδίσουν την επανεξαγωγή του εμπορεύματος προς τη χώρα παραγωγής με σκοπό να διατηρηθεί σύστημα διπλών τιμών στην κοινή αγορά και να περιορισθεί έτσι ο ανταγωνισμός στο εσωτερικό της (απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Μαρτίου 1984, 29/83 και 30/83, Compagnie royale asturienne des mines και Rheinzink κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 1679, σκέψεις 24 και 28).

142 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι συμφωνίες που συνήφθησαν μεταξύ της προσφεύγουσας και της BStG είχαν ως αντικείμενο και ως αποτέλεσμα τον περιορισμό του ανταγωνισμού, επηρεάζοντας το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και προστατεύοντας έτσι τις διαφορές στις τιμές που εφαρμόζονταν στο εσωτερικό της κοινής αγοράς και, ως εκ τούτου, είναι αντίθετες προς το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.

143 Ως προς το ότι τα δομικά πλέγματα που παρακρατούσε η προσφεύγουσα, των οποίων η επανεισαγωγή στη Γερμανία απαγορευόταν, κατασκευάζονταν σε μηχανήματα ανήκοντα στην BStG, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι το γεγονός αυτό στερείται εν προκειμένω σημασίας. Πράγματι, από τη στιγμή που τα εν λόγω προϊόντα είχαν παρακρατηθεί από την Tréfilarbed, το δικαίωμα κυριότητας επί

των εγκαταστάσεων που χρησιμοποιήθηκαν για την παραγωγή των προϊόντων είναι στοιχείο το οποίο δεν ασκεί επιρροή και το οποίο δεν μπορούσε να παράσχει στον ιδιοκτήτη το δικαίωμα να καθορίζει πού θα μπορούσαν να μεταπωληθούν τα προϊόντα.

144 Από τα προηγούμενα προκύπτει ότι η Επιτροπή απέδειξε επαρκώς κατά νόμον τη συμμετοχή της προσφεύγουσας σε σύμπραξη με την BStG έχουσα ως αντικείμενο την απαγόρευση επανεξαγωγής δομικών πλεγμάτων τα οποία προέρχονταν από το εργοστάσιο του S[t] Ingbert προς τη Γερμανία και ότι η σύμπραξη αυτή ήταν αντίθετη προς το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.

145 Επομένως, η αιτίαση της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

146 Επιπροσθέτως, παρατηρείται ότι, με την απόφαση της ίδιας ημέρας στην υπόθεση Τ-145/89, BStG κατά Επιτροπής, το Πρωτοδικείο έκρινε, όσον αφορά την BStG, ότι η απαγόρευση επανεξαγωγής προς τη Γερμανία, μολονότι αντίθετη προς το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, εξηγείται από τη σύμβαση για τη δημιουργία καρτέλ διαρθρωτικής κρίσεως. Πράγματι, η απλή διέλευση από το Λουξεμβούργο προς τη Γερμανία δομικών πλεγμάτων κατασκευασμένων από την BStG, που έφεραν τα σήματα των ελασματουργείων της, συνιστούσε παραβίαση της συμβάσεως καρτέλ, κατά το μέτρο που η παραγωγή αυτή διέφευγε του ελέγχου των ποσοστώσεων παραδόσεως οι οποίες είχαν χορηγηθεί στην BStG. Επομένως, η BStG αντιμετώπιζε την εξής εναλλακτική λύση: είτε να τηρήσει τις ρήτρες της συμβάσεως καρτέλ, οι οποίες της επέβαλαν να ελέγχει και να δηλώνει το ύψος της παραγωγής της που διέθετε στη γερμανική αγορά, είτε να τηρεί τους κανόνες ανταγωνισμού της Συνθήκης, δυνάμει των οποίων δεν μπορούσε να επιβάλει στην προσφεύγουσα ρήτρα απαγορεύσουσα τις εξαγωγές. Εν όψει αυτού και λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι, τότε, το καρτέλ κρίσεως απέλαυε του τεκμηρίου της νομιμότητας, εφόσον η Επιτροπή δεν είχε αποφανθεί ως προς αυτό, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι οι πολύ ειδικές περιστάσεις της υποθέσεως έπρεπε να θεωρηθούν ως ελαφρυντικό στοιχείο της συμπεριφοράς της BStG.

147 Ωστόσο, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι οι εν προκειμένω περιστάσεις δεν δικαιολογούν τη λήψη υπόψη του ελαφρυντικού αυτού στοιχείου ως προς την προσφεύγουσα. Εν πάση περιπτώσει και αν υποτεθεί ότι οι εν προκειμένω περι-

στάσεις δικαιολογούν τη λήψη υπόψη του ελαφρυντικού στοιχείου ως προς την προσφεύγουσα, αυτό συγχέεται με το ελαφρυντικό στοιχείο που έλαβε υπόψη η Επιτροπή στην παράγραφο 206 της Αποφάσεως, υπέρ όλων των μη Γερμανών παραγωγών. Όντως, στην παράγραφο 206 της Αποφάσεως αναφέρεται ότι η ύπαρξη του γερμανικού καρτέλ διαρθρωτικής κρίσεως λήφθηκε υπόψη ως ελαφρυντικό στοιχείο υπέρ των μη γερμανών παραγωγών.

3) *Επί των συμπράξεων που απέβλεπαν στην προστασία της γερμανικής αγοράς*

Επιχειρήματα των διαδίκων

148 Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι, στις παραγράφους 182 και 183 της Αποφάσεως, η Επιτροπή, προβαίνοντας αυθαιρέτως σε συνολική εκτίμηση, συγκεντρώνει σε ένα πακέτο διάφορες συμπεριφορές οι οποίες αφορούσαν τις σχέσεις μεταξύ της Benelux και της Γερμανίας και στις οποίες είχαν συμμετάσχει το σύνολο σχεδόν των Βέλγων και των Ολλανδών παραγωγών, καθώς και η BStG. Προβάλλει ότι οι κατηγορίες αυτές είναι αόριστες, ότι δεν είναι σε θέση να προσδιορίσει αν στρέφονται κατ' αυτής και, πέρα από τις συμβάσεις αποκλειστικής διανομής που συνήψε με την BStG, δεν είχε συμμετάσχει σε συμπράξεις επί των τιμών και των ποσοτικών περιορισμών στις βελγο-ολλανδικές εξαγωγές στη Γερμανία, ούτε και την αφορούσαν τέτοιες συμπράξεις.

149 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι δεν ασκούσε καμιά εμπορική δραστηριότητα στη Γερμανία διότι όλες οι ποσότητες δομικών πλεγμάτων που παρήχθησαν στο εργοστάσιο του Roermond, ανεξαρτήτως του αν κατασκευάσθηκαν με μηχανήματα της BStG ή με μηχανήματα ιδιοκτησίας της, διετέθησαν στο εμπόριο στη γερμανική αγορά από την BStG.

150 Η προσφεύγουσα ομολογεί ότι είχε συμμετάσχει στις συναντήσεις της Breda και του Bunnik, δηλώνει όμως ότι κατείχε απλώς θέση παρατηρητή, δεν συμμετείχε

στις συνεννοήσεις και ότι διατήρησε τις αποστάσεις της και την ανεξαρτησία της σε σχέση με τις εν λόγω συνεννοήσεις. Τέλος, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι είναι φυσικό το ότι η Thibodraad της κοινοποίησε το από 15 Δεκεμβρίου 1983 τηλετύπημα του Müller, εφόσον συμμετείχε στις συναντήσεις και εφόσον ο Müller είχε ζητήσει από την Thibodraad να εξετάσει την άποψή του μαζί με τους συναδέλφους του κύκλου της Breda.

151 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η συμμετοχή της προσφεύγουσας στις συμπράξεις που απέβλεπαν στην προστασία της γερμανικής αγοράς απορρέει από την τακτική συμμετοχή της στις συναντήσεις της Breda και του Bunnik, στις οποίες συμμετείχε επίσης η BStG, για να συζητήσουν την αμοιβαία αλληλοδιείσδυση μεταξύ της αγοράς της Benelux και της γερμανικής αγοράς, όπως προκύπτει από πολυάριθμα έγγραφα που αναφέρει η Απόφαση. Προσθέτει ότι το γεγονός ότι το από 15 Δεκεμβρίου 1983 τηλετύπημα του Müller διαβιβάστηκε στην προσφεύγουσα από την Thibodraad δείχνει επίσης τη συμμετοχή της στις συμπράξεις.

152 Η Επιτροπή προβάλλει ότι το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν είχε δική της δραστηριότητα στη Γερμανία, λόγω της συμβάσεως αποκλειστικής διανομής με την BStG, δεν της στερεί την ιδιότητα του παραγωγού στις Κάτω Χώρες που πωλεί μέρος της παραγωγής της στη Γερμανία.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

153 Υπενθυμίζεται ότι το Πρωτοδικείο έκρινε (βλ. πιο πάνω σκέψεις 117 επ. και 126 επ.) ότι οι συμβάσεις αποκλειστικής διανομής μεταξύ της BStG και της προσφεύγουσας (Roermond) δεν πληρούσαν τους όρους του κανονισμού 67/67 και ήσαν αντίθετες προς το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, η προσφεύγουσα (S[t] Ingbert) συμμετείχε σε σύμπραξη με την BStG σχετική με τις επανεξα-

γωγές δομικών πλεγμάτων προς τη Γερμανία, κριθείσα (βλ. πιο πάνω σκέψεις 140 επ.) επίσης αντίθετη προς το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, και ότι οι δύο αυτές συμπράξεις απέβλεπαν στην προστασία της γερμανικής αγοράς.

154 Επιπροσθέτως, παρατηρείται ότι η συμμετοχή της προσφεύγουσας στις συμπράξεις που απέβλεπαν στην προστασία της γερμανικής αγοράς συνάγεται από το τηλετύπημα του Müller της 15ης Δεκεμβρίου 1983. Το τηλετύπημα, το οποίο απεστάλη στην Thibodraad, αφορά τη συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στην Breda στις 5 Δεκεμβρίου 1983, στην οποία είχαν συμμετάσχει η προσφεύγουσα, η Thibodraad, η Van Merksteijn, η FBC, η Boël/Trébos, η ZND, η Tréfilunion και η BStG. Ο Müller αναφέρει ότι «είναι διατεθειμένος να διατηρήσει το status quo των εισαγωγών προς τις γειτονικές χώρες και να μην αυξήσει περισσότερο τις εισαγωγές από τις χώρες αυτές». Αντίγραφο του τηλετυπήματος αυτού διαβιβάστηκε στην προσφεύγουσα με επιστολή της Thibodraad της 16ης Δεκεμβρίου 1983 [παρτ. 65 (α) κοιν. αιτ., παράγραφος 93 της Αποφάσεως], για να «μπορούμε να γνωστοποιήσουμε την απόφασή μας στον Müller».

155 Η συμμετοχή της προσφεύγουσας στις συμπράξεις προκύπτει επίσης από τηλετύπημα της 11ης Ιανουαρίου 1984 το οποίο ο Peters της Tréfilunion απηύθυνε στον Marie της Tréfilunion (παρτ. 66 κοιν. αιτ., παράγραφοι 95 και 153 της Αποφάσεως), όπου γίνεται λόγος για τη συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στην Breda στις 5 Ιανουαρίου 1984, στην οποία παρέστησαν η προσφεύγουσα, η Boël/Trébos, η FBC, η BStG, η Tréfilunion και άλλες ολλανδικές επιχειρήσεις. Το τηλετύπημα αυτό διευκρινίζει τα εξής: «Οι τακτικοί συμμετέχοντες ζητούν από τους εκπροσώπους της BStG να μη διαταράσσει πλέον τις αγορές της Benelux με σημαντικές εξαγωγές και σε πολύ χαμηλές τιμές προς τις αγορές αυτές. Οι Γερμανοί υπερασπιζόμενοι εξηγούν ότι οι Βέλγοι (εταιρία Boël και περισσότερο πρόσφατα η εταιρία Frère-Bourgeois) εξάγουν προς τη Γερμανία συγκρίσιμες ποσότητες. Οι Βέλγοι διευκρινίζουν ότι αυτοί τηρούν τις τιμές της γερμανικής αγοράς, ότι πρέπει να γίνεται λόγος για ποσοστά της αγοράς και όχι για τόνους. Δεν αποφασίστηκε τίποτα το συγκεκριμένο.»

156 Εν όψει των αποδεικτικών αυτών στοιχείων, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να δεχθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι δεν ασκούσε καμιά εμπορική δραστηριότητα στη Γερμανία· το γεγονός ότι παρήγε δομικά πλέγματα στο

Roermond και τα δομικά αυτά πλέγματα πωλούνταν στη Γερμανία από την BStG δείχνει ότι η προσφεύγουσα είχε κάθε συμφέρον να επωφεληθεί των υψηλών τιμών της γερμανικής αγοράς.

157 Τέλος, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι διαπιστώθηκε ήδη πιο πάνω ότι η προσφεύγουσα είχε συμμετάσχει στις συναντήσεις της Breda και του Bunnik και, αντίθετα από ό,τι ισχυρίζεται, έλαβε ενεργό μέρος σ' αυτές. Συναφώς, παρατηρείται ότι η προσφεύγουσα θεωρήθηκε πάντοτε ως συμμετέχουσα τακτικά στις συναντήσεις. Επίσης, οι εταίροι της προσφεύγουσας τη θεωρούσαν ως επιχείρηση της οποίας η γνώμη έπρεπε να καταστεί γνωστή προκειμένου να καθορισθεί κοινή θέση. Η προσέγγιση αυτή προκύπτει κυρίως από την επιστολή της Thibodraad προς την Tréfilarbed της 16ης Δεκεμβρίου 1983 [παρτ. 65 (α) κοιν. αιτ., παράγραφος 93 της Αποφάσεως], με την οποία της διαβίβασε συνημμένως το τηλετύπημα του Müller, της 15ης Δεκεμβρίου 1983. Τέλος, υπογραμμίζεται ότι από το προαναφερθέν τηλετύπημα της 31ης Αυγούστου 1984 της Tréfilunion προκύπτει ότι η προσφεύγουσα ανέλαβε την προεδρία των συναντήσεων της Breda και του Bunnik στις 24 Αυγούστου 1984, μετά την αποχώρηση του εκπροσώπου της Thibodraad, ο οποίος ασκούσε την εν λόγω προεδρία.

158 Εν πάση περιπτώσει, έστω και αν υποτεθεί ότι η προσφεύγουσα δεν συμμετείχε ενεργώς, εν μέρει τουλάχιστον, στις συναντήσεις αυτές, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, αν ληφθεί υπόψη ότι το αντικείμενο των συναντήσεων αυτών είχε σαφώς αντιανταγωνιστικό χαρακτήρα, η προσφεύγουσα, συμμετέχουσα σ' αυτές χωρίς να αποστασιοποιηθεί δημοσίως από το περιεχόμενό τους, δημιούργησε στους άλλους συμμετέχοντες την εντύπωση ότι επικροτούσε το αποτέλεσμα των συναντήσεων και ότι θα συμμορφωνόταν προς αυτό (προαναφερθείσες αποφάσεις Hercules Chemicals κατά Επιτροπής, σκέψη 232, και Solvay κατά Επιτροπής, σκέψεις 98 έως 100).

159 Από τα προηγούμενα προκύπτει ότι η Επιτροπή απέδειξε επαρκώς κατά νόμο τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στις συμπράξεις που απέβλεπαν στην προστασία της γερμανικής αγοράς.

160 Επομένως, η αιτίαση της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

Επί του λόγου που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 15 του κανονισμού 17

I — *Επί της μη εξατομικεύσεως των κριτηρίων προσδιορισμού της βαρύτητας των παραβάσεων και προσδιορισμού του ύψους του προστίμου*

Επιχειρήματα των διαδίκων

161 Με το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή προβαίνει σε εσφαλμένο χαρακτηρισμό όταν θεωρεί ως ενιαία παράβαση παράνομες συμπεριφορές οι οποίες δεν συνδέονταν μεταξύ τους και οι οποίες εκδηλώθηκαν σε διαφορετικές αγορές. Εκπλαγείσα από την απάντηση της Επιτροπής ότι ουδέποτε θεώρησε ότι υπήρξε μία και μόνη γενική σύμπραξη, αλλά σύνολο διαφορετικών συμπράξεων σε διαφορετικές εποχές και σε διαφορετικές γεωγραφικές αγορές, η προσφεύγουσα, στο στάδιο της απαντήσεως, προέβαλε ότι η Επιτροπή της επέβαλε ενιαίο πρόστιμο για το σύνολο των προσαπτομένων περιστατικών, χωρίς να αναφέρει το μέρος του προστίμου ούτε το ποσοστό που καταλογίζεται για κάθε μια από τις παραβάσεις. Ο τρόπος αυτός ενεργείας εμποδίζει κάθε συγκριτική ανάλυση της εκτιμήσεως, από την Επιτροπή, της βαρύτητας των παραβάσεων που διέπραξαν η προσφεύγουσα και οι άλλες επιχειρήσεις. Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η Επιτροπή παρέβη έτσι την υποχρέωση αιτιολογίας.

162 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κακώς διαπιστώνεται με την απόφαση, στην παράγραφο 22, ότι οι συμπράξεις είχαν ως αποτέλεσμα τη ρύθμιση σημαντικού τμήματος της κοινής αγοράς. Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι επρόκειτο για εθνικές συνεννοήσεις αρκετά διαφορετικού χαρακτήρα, περιεχομένου και χρονοδιαγράμματος (timing), η Επιτροπή όμως, από αυτό το σύνολο διαφορετικών στοιχείων, προέβη σε μια αμαλγαμάτωση μέσω του κοινού διασυνοριακού χαρακτήρα τους, πράγμα που είχε ως αποτέλεσμα τη «μεγέθυνση», κατά την εκτίμησή τους, η οποία ήταν ιδιαίτερα βλαπτική για την προσφεύγουσα. Κατά την προσφεύγουσα, η ρύθμιση ενός σημαντικού τμήματος της κοινής αγοράς που φαντάζεται η Επιτροπή περιορίστηκε, στην πράξη, σε δευτερεύοντες μηχανισμούς που αφορούσαν τη διείσδυση στις μεθοριακές ζώνες και η φερόμενη στεγανοποίηση ενός σημαντικού τμήματος της κοινής αγοράς δεν αφορούσε παρά μόνον ποσότητες παραχθείσες σε οικονομικώς συμφέρουσα απόσταση από τα σύνορα.

163 Η Επιτροπή αντιτάσσει ότι το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην Tréfilarbed δεν είναι το αριθμητικό ποσό πολλών χωριστών προστίμων για διαφορετικές παραβάσεις, διότι δεν πρόκειται για χωριστές συμπράξεις, αλλά, όπως διαλαμβάνεται στην παράγραφο 22 της Αποφάσεως, για ένα σύνολο συμπράξεων οι οποίες, συνδυαζόμενες μεταξύ τους, είχαν ως αποτέλεσμα τη ρύθμιση σημαντικού τμήματος της κοινής αγοράς. Συγκεκριμένα, οι επιχειρήσεις συμμετείχαν συγχρόνως σε πολλές συμπράξεις σε επιμέρους χωριστές γεωγραφικές αγορές, ώστε το αποτέλεσμα, σε συγκεκριμένη στιγμή, ήταν η στεγανοποίηση της αγοράς της Κοινότητας. Έτσι, το 1982 η Tréfilarbed συμμετείχε συγχρόνως σε σύμπραξη στη γαλλική αγορά, σε σύμπραξη στην αγορά της Benelux και σε σύμπραξη στη γερμανική αγορά. Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι δεν μπορεί να της προσάπτεται η φερόμενη τεχνητή συνολική εκτίμηση των παραβάσεων.

164 Επιπροσθέτως, η Επιτροπή προσθέτει ότι οι μηχανισμοί προστασίας που αφορούσαν τη διείσδυση στις μεθοριακές ζώνες δεν είχαν τίποτε το «δευτερεύον», αλλά αποτελούσαν ακριβώς τον λόγο υπάρξεως των επιδίκων συμπράξεων. Το γεγονός ότι οι μηχανισμοί αυτοί αφορούσαν πρωτίστως τη διείσδυση στις μεθοριακές ζώνες δεν μειώνει σε τίποτε τον παράνομο χαρακτήρα τους, αλλά απλούστατα απορρέει από το γεγονός ότι το ενδοκοινοτικό εμπόριο των δομικών πλεγμάτων αναπτύσσεται ουσιαστικά στις ζώνες αυτές, λόγω του κόστους μεταφοράς του προϊόντος.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

165 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η Επιτροπή μπορεί να επιβάλλει ενιαίο πρόστιμο για διαφορετικές παραβάσεις (βλ., συναφώς, τις αποφάσεις του Δικαστηρίου Suiker Unie κ.λπ. κατά Επιτροπής, που παρατέθηκε ήδη, της 14ης Φεβρουαρίου 1978, 27/76, United Brands κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1978, σ. 75, και της 7ης Ιουνίου 1983, 100/80 έως 103/80, Musique diffusion française κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 1825), κατά μείζονα λόγο όταν, όπως εν προκειμένω, οι παραβάσεις που διαπιστώνονται με την Απόφαση είχαν ως αντικείμενο την ίδια παράνομη συμπεριφορά στις διάφορες αγορές, κυρίως τον καθορισμό τιμών και ποσοστώσεων και την ανταλλαγή πληροφοριών, οι δε μετέχοντες στις παραβάσεις αυτές ήσαν, σε μεγάλο βαθμό, οι ίδιες επιχειρήσεις. Συναφώς, δεν μπορεί να αγνοείται το γεγονός ότι η προσφεύγουσα συμμετείχε, σε δεδομένη στιγμή, σε συμπράξεις πολλών αγορών όπως είναι η γαλλική αγορά, η γερμανική αγορά και η αγορά της Benelux.

166 Υπογραμμίζεται, εξάλλου, ότι το γεγονός ότι επιβλήθηκε ενιαίο πρόστιμο δεν στέρησε την προσφεύγουσα από τη δυνατότητα να κρίνει αν η Επιτροπή ορθώς εκτίμησε τη βαρύτητα και τη διάρκεια των παραβάσεων. Πράγματι, η προσφεύγουσα ερμηνεύει την Απόφαση κατά τρόπο που απομονώνει τεχνητά ένα μέρος της, ενώ, εφόσον η Απόφαση αποτελεί ένα σύνολο, κάθε ένα από τα μέρη της πρέπει να ερμηνεύεται υπό το φως των άλλων. Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η Απόφαση, λαμβανόμενη ως σύνολο, παρέσχε στην προσφεύγουσα τις αναγκαίες ενδείξεις για να πληροφορηθεί τις διάφορες παραβάσεις που της είχαν προσαφθεί και τις ειδικές περιστάσεις της συμπεριφοράς της, και επέτρεψε στο Πρωτοδικείο να ασκήσει τον έλεγχο νομιμότητας.

167 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας ως προς την επίδικη γεωγραφική αγορά απορρίφθηκαν πιο πάνω.

168 Το Πρωτοδικείο δεν δέχεται το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή, προβαίνοντας σε αμαλγαμάτωση του συνόλου των συμπράξεων μέσω του κοινού διασυνοριακού χαρακτήρα τους, δημιούργησε ένα αποτέλεσμα απρόσφορης «μεγεθύνσεως». Συγκεκριμένα, μολονότι η Επιτροπή διαπίστωσε ότι υπήρχε ένα σύνολο διαφορετικών συμπράξεων σε διαφορετικές εποχές και σε διαφορετικές αγορές, διαπίστωσε επίσης ότι το αντικείμενο των συμπράξεων ήταν το ίδιο, δηλαδή ο καθορισμός τιμών και ποσοστώσεων, και ότι οι ίδιες επιχειρήσεις συμμετείχαν συγχρόνως σε διαφορετικές συμπράξεις επί περισσοτέρων αγορών.

169 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, εν όψει αυτού του συνόλου των στοιχείων, η Επιτροπή, κρίνοντας με την παράγραφο 22 της Αποφάσεως ότι το σύνολο των επιδίκων συμπράξεων, με τον διακανονισμό των διαφόρων επιμέρους αγορών, είχε ως αποτέλεσμα τον σε μεγάλο βαθμό διακανονισμό σημαντικού τμήματος της κοινής αγοράς, δεν προέβη σε εσφαλμένη νομική εκτίμηση.

170 Εν όψει των προηγουμένων, πρέπει να απορριφθεί η αιτίαση της προσφεύγουσας.

II — *Επί της ελλείψεως δόλου ή αμέλειας της προσφεύγουσας*

Επιχειρήματα των διαδίκων

171 Η προσφεύγουσα επικαλείται την καλή της πίστη και αρνείται ότι ενήργησε σκοπίμως. Συναφώς, προβάλλει ότι, αφενός, οι περισσότερες επιχειρήσεις που ασκούν δραστηριότητα στην αγορά των δομικών πλεγμάτων θεωρούν εαυτές ως χαλυβουργικές επιχειρήσεις και ως εμπίπτουσες στη Συνθήκη ΕΚΑΧ και, επομένως, ως δεσμευόμενες από το σύστημα προς αντιμετώπιση της κρίσεως το οποίο θέσπισε η Κοινότητα και προέβλεπε καθορισμό των τιμών και των ποσοστώσεων παραγωγής. Εξάλλου, παρατηρεί ότι η ίδια η γερμανική αγορά δομικών πλεγμάτων ρυθμιζόταν από το καρτέλ διαρθρωτικής κρίσεως που είχε επιτρέψει η Bundeskartellamt και ανεχθεί η Επιτροπή. Είναι αναμφισβήτητο ότι η ύπαρξη του καρτέλ οδήγησε τους παραγωγούς του τομέα να λάβουν μέτρα ελέγχου των τιμών και των ποσοστώσεων, σύμφωνα με την ιδέα ότι αυτό που ήταν νόμιμο στη Γερμανία έπρεπε να είναι νόμιμο και οπουδήποτε αλλού. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι δύο αυτές περιστάσεις δημιούργησαν στις επιχειρήσεις του τομέα την αίσθηση ότι η συμπεριφορά τους δεν επιδεχόταν καμιά κριτική.

172 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι αντιμετώπισε την απειλή αφαιρέσεως της εγκρίσεως από τους Γάλλους παραγωγούς και η συνεργάσιμη συμπεριφορά της εξηγείται από τη συνεχή αυτή πίεση.

173 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι δεν μπορεί να γίνει δεκτή η δικαιολογία ότι οι επιχειρήσεις πίστεψαν ότι εμπίπτουν στη Συνθήκη ΕΚΑΧ ως προς τα δομικά πλέγματα. Αν συνέβαινε κάτι τέτοιο — πράγμα που δεν φαίνεται πιθανόν, διότι θα είχαν συνειδητοποιήσει ότι, αντίθετα από τα «προϊόντα ΕΚΑΧ», δεν υπήρχαν καθορισμένες τιμές σε κοινοτικό επίπεδο ούτε εισφορά που πρέπει να καταβάλλεται βάσει του άρθρου 49 της Συνθήκης ΕΚΑΧ —, ενήργησαν τουλάχιστον από αμέλεια, πράγμα που δικαιολογεί επίσης την επιβολή προστίμων κατά την εφαρμογή του άρθρου 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 17.

174 Όσον αφορά το γερμανικό καρτέλ κρίσεως, η Επιτροπή προβάλλει ότι το καρτέλ λήφθηκε υπόψη, στην παράγραφο 206 της Αποφάσεώς της, ως ελαφρυντική περίσταση για τον υπολογισμό του προστίμου. Υπενθυμίζει ότι το καρτέλ συνεστήθη το 1983, δηλαδή όταν είχαν διαπραχθεί ήδη πολλές από τις προσαπτόμενες παραβάσεις. Τέλος, η Επιτροπή θεωρεί ότι μια παράνομη συμπεριφορά δεν μπορεί να δικαιολογείται από τη συμπεριφορά άλλων επιχειρήσεων, ανεξαρτήτως του αν η συμπεριφορά των τελευταίων συνιστά ή όχι παράβαση.

175 Απαντώντας στην εξήγηση της Tréfilarbed ότι η «συνεργασία» της με τους Γάλλους παραγωγούς θα την προφύλασσε από την αφαίρεση της εγκρίσεως, η Επιτροπή παρατηρεί ότι μια τέτοια διαπραγμάτευση δεν εκφεύγει από το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης και ότι, ανεξάρτητα από την ύπαρξη και την ένταση των απειλών, θύμα των οποίων είναι δυνατό να υπήρξε η προσφεύγουσα, αυτή δεν προσκομίζει κανένα στοιχείο που επιτρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι τις αντιμετώπισε τηρώντας το κοινοτικό δίκαιο του ανταγωνισμού.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

176 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι για να μπορεί να θεωρηθεί ότι μια παράβαση διαπράχθηκε εκ προθέσεως δεν είναι απαραίτητο η επιχείρηση να έχει επίγνωση ότι παραβαίνει τους κανόνες αυτούς· αρκεί το ότι δεν μπορούσε να αγνοεί ότι η συμπεριφορά της είχε ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 1989, 246/86, Belasco κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 2117, και της 8ης Φεβρουαρίου 1990, C-279/87, Tipp-Ex κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-261· απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Μαρτίου 1992, T-15/89, Chemie-Linz κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-1275, σκέψη 350).

177 Επιπροσθέτως, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη ένα σύνολο περιστάσεων που έχουν εφαρμογή σε όλες τις επιχειρήσεις, πράγμα που την οδήγησε να περιορίσει τα πρόστιμα σε ποσό το οποίο είναι σαφώς κατώτερο από το ποσό που θα ήταν δικαιολογημένο υπό ομαλές περιστάσεις (παράγραφος 208 της Αποφάσεως). Μεταξύ των περιστάσεων αυτών περιλαμβάνονται το ότι η τιμή των δομικών πλεγμάτων εξαρτάται, κατά 75 έως 80 %, από

την τιμή του χονδροσύρματος, προϊόν το οποίο υπόκειται σε ποσοστώσεις παραγωγής, η πτώση της ζητήσεως που οφείλεται σε διαρθρωτικούς λόγους, η ύπαρξη πλεοναζουσών παραγωγικών ικανοτήτων, οι βραχυπρόθεσμες διακυμάνσεις της αγοράς και η ελάχιστα ικανοποιητική αποδοτικότητα του τομέα (παράγραφος 201 της Αποφάσεως), καθώς και η αλληλεξάρτηση μεταξύ των δομικών πλεγμάτων και των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος (παράγραφος 202 της Αποφάσεως). Εξάλλου, η Απόφαση έλαβε επίσης υπόψη, ως ελαφρυντική περίσταση, την ύπαρξη του καρτέλ διαρθρωτικής κρίσεως στη Γερμανία, πράγμα που οδήγησε τις επιχειρήσεις οι οποίες είναι εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη να επιδιώξουν από την πλευρά τους να προστατευθούν, χωρίς, ωστόσο, αυτό να δικαιολογεί τα παράνομα μέτρα που έλαβαν (παράγραφος 206 της Αποφάσεως).

178 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι οι φόβοι που έτρεφε η προσφεύγουσα ότι θα είναι θύμα αντιμέτρων εκ μέρους των ανταγωνιστών της δεν μπορούν να δικαιολογήσουν τη συμμετοχή της στις συμπράξεις. Πράγματι, έστω και αν οι φόβοι αυτοί ήσαν βάσιμοι, η προσφεύγουσα μπορούσε να καταγγείλει τις πιέσεις που υφίστατο στις αρμόδιες αρχές και να υποβάλει στην Επιτροπή καταγγελία κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 του κανονισμού 17 αντί να συμμετάσχει στις εν λόγω συμπράξεις (βλ. προαναφερθείσα απόφαση Hüls κατά Επιτροπής, σκέψη 128).

179 Ως εκ τούτου, η αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

III — *Επί της δυσαναλογίας του προστίμου*

Επιχειρήματα των διαδίκων

180 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι το πρόστιμο ύψους 1 143 000 ECU που της επιβλήθηκε είναι υπερβολικό και δυσανάλογο. Προβάλλει ότι το ποσοστό του κύκλου εργασιών που εφαρμόστηκε στην περίπτωσή της, δηλαδή 3 %, είναι υψηλότερο από το μέσο ποσοστό 2,5 %, που εφαρμόστηκε έναντι των άλλων επιχειρήσεων, θεωρεί δε ως αδικαιολόγητο και άδικο το ότι αντιμετωπίστηκε αυστηρότερα απ' ό,τι οι άλλες επιχειρήσεις. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι η

Επιτροπή την τιμώρησε αυστηρότερα, διότι, κατά την εκτίμηση της βαρύτητας των φερομένων παραβάσεων, πρόσθεσε τις εθνικές αγορές και τις συμπράξεις ανάλογα με τα σύνορα. Συναφώς, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τη γεωγραφική θέση των εργοστασίων της, όλα στην παρυφή των συνόρων τριών αγορών, πράγμα που δημιουργεί την εντύπωση ότι έπρεπε κατ' ανάγκη να μετέχει σε όλες τις διαβουλεύσεις οι οποίες αφορούσαν τη διέλευση των συνόρων. Το γεγονός αυτό οδήγησε την Επιτροπή να της καταλογήσει βαρύτερη ευθύνη από ό,τι στις άλλες επιχειρήσεις οι οποίες, λόγω της θέσεως των εργοστασίων τους, ασκούσαν δραστηριότητα σε μία ή δύο εθνικές αγορές, ενώ η προσφεύγουσα δεν είχε την παραμικρή πρόθεση να προβεί σε στεγανοποιήσεις οι οποίες, αντιθέτως, θα την ενοχλούσαν διότι έπρεπε κατ' ανάγκη να εξάγει τα προϊόντα της. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι, αφού η φυσική γεωγραφική της αγορά βρίσκεται ένθεν και ένθεν των συνόρων και κατέχει, στην πράξη, την κεντρική ζώνη της Κοινότητας, το αποτέλεσμα οποιασδήποτε συμπράξεως στην οποία θα συμμετείχε δεν μπορούσε να αναπτυχθεί παρά μόνον σ' αυτήν τη ζώνη πωλήσεως, η οποία προσδιορίζεται από τη γεωγραφία.

181 Η Επιτροπή διευκρινίζει ότι δεν καταλόγισε στην Tréfilarbed «μεγαλύτερη ευθύνη» από ό,τι στις άλλες επιχειρήσεις οι οποίες διαδραμάτισαν πρωτεύοντα ρόλο στην οργάνωση των συμπράξεων και ότι ακριβώς το αντίθετο εκτίθεται στην παράγραφο 207 in fine της Αποφάσεως. Η Επιτροπή παρατηρεί ότι στην Tréfilarbed επιβλήθηκε μεγαλύτερο πρόστιμο, σε ποσοστό του κύκλου εργασιών, από τον μέσο όρο των άλλων, διότι όλες οι επιχειρήσεις δεν μετείχαν, όπως η Tréfilarbed, σε όλες τις συμπράξεις που τους προσάπτονται. Η Επιτροπή προσθέτει ότι το ποσοστό που εφαρμόστηκε στην περίπτωση της Tréfilarbed είναι χαμηλότερο από το μέγιστο εφαρμοσθέν ποσοστό 3,6 % και ότι σε δύο άλλες επιχειρήσεις επιβλήθηκαν πρόστιμα υψηλότερα από ό,τι στην προσφεύγουσα.

182 Η Επιτροπή αρνείται ότι η γεωγραφική θέση της Tréfilarbed συνεπαγόταν κατ' ανάγκη τη συμμετοχή της σε διασυνοριακές συμπράξεις και ισχυρίζεται ότι είναι παράδοξο μια επιχείρηση, η οποία είναι κατ' ανάγκη παρούσα στην αγορά πολλών κρατών μελών, να επικαλείται ακριβώς την κατάσταση αυτή για να προσπαθήσει να αποφύγει την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου. Η Επιτροπή παρατηρεί ότι, αν γινόταν δεκτή η συλλογιστική της Tréfilarbed, θα έπρεπε να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι αρχές της ελεύθερης κυκλοφορίας που περιλαμβάνονται στη Συνθήκη δεν έχουν εφαρμογή στις διασυνοριακές ζώνες.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

183 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, κατά το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17, η Επιτροπή μπορεί να επιβάλλει πρόστιμα 1 000 ECU τουλάχιστον και μέχρι ποσού 1 000 000 ECU, το δε τελευταίο αυτό ποσό μπορεί να αυξηθεί κατά 10 % του κύκλου εργασιών που πραγματοποίησε κατά την προηγούμενη διαχειριστική περίοδο κάθε μια από τις επιχειρήσεις που συμμετείχε στην παράβαση. Για τον καθορισμό του ύψους του προστίμου εντός των ορίων αυτών, η εν λόγω διάταξη ορίζει ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η σοβαρότητα και η διάρκεια της παραβάσεως. Αφού η έννοια του κύκλου εργασιών ερμηνεύθηκε από το Δικαστήριο ως αναφερόμενη στον συνολικό κύκλο εργασιών (προαναφερθείσα απόφαση Musique diffusion française κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 119), συνάγεται το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή, η οποία δεν έλαβε υπόψη τον συνολικό κύκλο εργασιών που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα, αλλά μόνον τον κύκλο εργασιών που αφορά τα δομικά πλέγματα εντός της Κοινότητας των έξι, και δεν υπερέβη το όριο του 10 %, δεν παρέβη, επομένως — εν όψει της σοβαρότητας και της διάρκειας της παραβάσεως —, τις διατάξεις του άρθρου 15 του κανονισμού 17.

184 Εξάλλου, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε επαρκή στοιχεία για να αποδείξει ότι, εν όψει της διάρκειας και της ειδικής σοβαρότητας των παραβάσεων που διαπιστώθηκαν εις βάρος της, αντιμετώπιστηκε δυσμενέστερα από ό,τι άλλες επιχειρήσεις τις οποίες αφορά η Απόφαση.

185 Συγκεκριμένα, ως προς τη διαφορά του ποσοστού 3 % που εφαρμόστηκε στην προσφεύγουσα και του ποσοστού 3,60 % που εφαρμόστηκε στην Tréfilunion, επιχείρηση στην οποία, κατά την Απόφαση, εφαρμόστηκε το υψηλότερο ποσοστό, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι δεν είναι δυσανάλογη. Πράγματι, έστω και αν στην περίπτωση της Tréfilunion λήφθηκε υπόψη επιβαρυντική περίσταση — το γεγονός ότι υπήρξε μια από τις επιχειρήσεις που είχαν αναλάβει πρωτοβουλία και μια από τις πρωταγωνίστριες των συμπεριφορών για τις οποίες επιβλήθηκαν κυρώσεις — είναι εξίσου αληθές ότι με την Απόφαση καταλογίζεται στην προσφεύγουσα συμμετοχή σε μεγαλύτερο αριθμό παραβάσεων από ό,τι στην Tréfilunion. Επίσης, η διαφορά μεταξύ του ποσοστού που εφαρμόστηκε στην προσφεύγουσα και του χαμηλότερου ποσοστού που εφαρμόστηκε στις άλλες συμμετέχουσες επιχειρήσεις δικαιολογείται από το ότι σε αυτές τις τελευταίες αναγνωρίστηκαν ελαφρυντικές περιστάσεις, όχι όμως στην προσφεύγουσα.

186 Τέλος, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλεστεί τη γεωγραφική θέση των εργοστασίων της για να ισχυριστεί ότι δεν μετείχε στις συμπράξεις. Η Επιτροπή καταλόγισε στην προσφεύγουσα τη συμμετοχή της στις συμπράξεις όχι γιατί τα εργοστάσιά της βρίσκονταν κατά μήκος των συνόρων αλλά διότι από ένα σύνολο αποδείξεων προέκυψε η συμμετοχή της. Η γεωγραφική θέση των εργοστασίων της προσφεύγοσας δεν συνεπαγόταν κατ' ανάγκη τη συμμετοχή της σε διασυνοριακές συμπράξεις αλλά, προφανώς, καθιστούσε πιο εύκολα πιθανή τη συμμετοχή της σε συμπράξεις που αφορούσαν τις διάφορες αγορές.

187 Κατά συνέπεια, η αιτίαση της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

IV — *Επί του ότι δεν λήφθηκε υπόψη το πρόστιμο που επέβαλαν οι γαλλικές αρχές*

Επιχειρήματα των διαδίκων

188 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι τιμωρήθηκε από τις γαλλικές αρχές ως εισαγωγέας στη Γαλλία και δεν εναπέκειτο στην Επιτροπή να της επιβάλει πρόσθετη κύρωση για τα ίδια περιστατικά, τα οποία επήλθαν στην ίδια αγορά, με μόνο πρόσχημα ότι οι συμπεριφορές που της προσάπτονταν είχαν «διασυνοριακό» χαρακτήρα. Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι θέλησε να επιβάλει κυρώσεις για διαφορετικά περιστατικά ή ότι ανακάλυψε νέες παράνομες συμπεριφορές. Η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι της επέβαλε πρόστιμο 800 φορές υψηλότερο από το επιβληθέν από τις γαλλικές αρχές ανταγωνισμού. Αυτή η τεράστια διαφορά εκτιμήσεως δεν εξηγήθηκε από την Επιτροπή παρά με μια αόριστη αναφορά στις «γενικές συνέπειες των γαλλικών συμπράξεων και ιδίως στις επιπτώσεις τους στο εμπόριο μεταξύ κρατών μελών» (παράγραφος 205 της Αποφάσεως). Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το γεγονός ότι η Επιτροπή περιορίστηκε στο να μειώσει το ποσό του προστίμου που επέβαλε στην προσφεύγουσα κατά το ποσό που της είχε επιβληθεί στη Γαλλία δεν αντιστοιχεί στον τρόπο κατά τον οποίο πρέπει να ληφθεί υπόψη η προηγούμενη εθνική απόφαση, όπως καθορίστηκε με την απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Φεβρουαρίου 1969, υπόθεση 14/68, Walt Wilhelm

κ.λπ. (Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 1). Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η ορθή ερμηνεία της αποφάσεως αυτής επιβάλλει, όταν μια κοινοτική αρχή παρεμβαίνει μετά από μια εθνική αρχή, να λαμβάνει υπόψη τη συνολική αιτιολογία της εθνικής αποφάσεως και όχι μόνον του ποσού του προστίμου που επιβλήθηκε με την εθνική απόφαση.

189 Η Επιτροπή θεωρεί ότι η σύγκριση με την απόφαση των γαλλικών αρχών είναι αλυσιτελής διότι η απόφαση αφορούσε μόνον την εθνική αγορά, η δε Επιτροπή, στην εφαρμογή του άρθρου 85 της Συνθήκης, δεν δεσμεύεται από αποφάσεις των εθνικών αρχών.

190 Επιπροσθέτως, η Επιτροπή προβάλλει ότι με τη γαλλική απόφαση γίνεται δεκτή η συμμετοχή της προσφεύγουσας μόνο στη συμφωνία για τη γαλλική αγορά κατά την περίοδο 1983-1984. Επομένως, δεν υπάρχει λόγος εκπλήξεως για τη σημαντική διαφορά μεταξύ του προστίμου που επέβαλαν οι γαλλικές αρχές και του προστίμου που επέβαλε η Επιτροπή στην Tréfilarbed για τον μακρύ πίνακα παραβάσεων που της καταλογίστηκαν. Η Επιτροπή προσθέτει ότι έλαβε στοιχεία που επιτρέπουν να καταλογισθεί στην Tréfilarbed παράβαση στη γαλλική αγορά κατά την περίοδο 1981-1982, πράγμα που δεν έπραξαν οι γαλλικές αρχές. Εξάλλου, η Επιτροπή δεν δέχεται την ερμηνεία της αποφάσεως Walt Wilhelm κ.λπ. στην οποία προβαίνει η προσφεύγουσα, ερμηνεία η οποία αναιρείται από τη νομολογία του Δικαστηρίου. Επομένως, κατ' εφαρμογή της αποφάσεως Walt Wilhelm κ.λπ., η Επιτροπή δεν μπορούσε παρά να αφαιρέσει το ποσό του προστίμου που είχε επιβληθεί ήδη στην προσφεύγουσα στη Γαλλία.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

191 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι η νομολογία του Δικαστηρίου δέχεται τη δυνατότητα σωρεύσεως των κυρώσεων λόγω της υπάρξεως δύο παραλλήλων

διαδικασιών, που εξυπηρετούν διαφορετικούς σκοπούς, των οποίων το επιτρεπτό προκύπτει από το ιδιάζον σύστημα κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ της Κοινότητας και των κρατών μελών στον τομέα των συμπράξεων. Ωστόσο, το Δικαστήριο δέχθηκε ότι η γενική απαίτηση επιεικείας συνεπάγεται ότι, καθορίζοντας το ύψος του προστίμου, η Επιτροπή υποχρεούται να λάβει υπόψη τις κυρώσεις οι οποίες έχουν επιβληθεί στην ίδια επιχείρηση για το ίδιο πραγματικό περιστατικό, όταν πρόκειται για κυρώσεις επιβαλλόμενες για παραβάσεις του δικαίου των συμπράξεων ενός κράτους μέλους και, κατά συνέπεια, διαπραχθείσες στο κοινοτικό έδαφος (βλ., συναφώς, τις αποφάσεις του Δικαστηρίου Walt Wilhelm κ.λπ., που παρατέθηκε ήδη, σκέψη 11, και της 14ης Δεκεμβρίου 1972, 7/72, Boehringer κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1972-1973, σ. 313, σκέψη 3). Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι αυτό συνέβη στην προκείμενη περίπτωση όπου η Επιτροπή έλαβε υπόψη, στην παράγραφο 205 της Αποφάσεως, το πρόστιμο το οποίο είχαν επιβάλει ήδη οι γαλλικές αρχές.

192 Όσον αφορά τη διαφορά μεταξύ του επιβληθέντος από την Επιτροπή προστίμου και του επιβληθέντος από τις γαλλικές αρχές ανταγωνισμού, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η Επιτροπή μπορούσε να συναγάγει τα συμπεράσματα σε συνάρτηση με τα αποδεικτικά στοιχεία που διέθετε, τα οποία δεν ήσαν κατ' ανάγκη τα ίδια με εκείνα που διέθεταν οι γαλλικές αρχές ανταγωνισμού, και ότι η Επιτροπή δεν δεσμεύεται από το συμπέρασμα των εν λόγω αρχών. Πράγματι, κατά πάγια νομολογία οι ομοιότητες που μπορεί να υπάρχουν μεταξύ της νομοθεσίας ενός κράτους μέλους στον τομέα του ανταγωνισμού και του συστήματος των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης δεν μπορούν σε καμιά περίπτωση να περιορίσουν την αυτονομία που απολαύει η Επιτροπή κατά την εφαρμογή των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης και να της επιβάλουν να υιοθετήσει την ίδια εκτίμηση με αυτήν των οργανισμών που είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή μιας τέτοιας εθνικής νομοθεσίας (προαναφερθείσα απόφαση CICCE κατά Επιτροπής, σκέψη 27).

193 Επομένως, η αιτίαση της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

194 Απ' όλες τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

195 Κατά το άρθρο 87 του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εάν υπάρχει σχετικό αίτημα. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε και η Επιτροπή ζήτησε να καταδικαστεί η προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, πρέπει η τελευταία να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Kirschner Bellamy Vesterdorf

García-Valdecasas Lenaerts

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 6 Απριλίου 1995.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

H. Kirschner

Ιστορικό ..... II - 798

Διαδικασία ..... II - 804

Αιτήματα των διαδίκων ..... II - 805

Επί της ουσίας ..... II - 806

Επί του λόγου που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ..... II - 806

I — Επί της οικείας αγοράς ..... II - 806

A — Επί της αγοράς του προϊόντος ..... II - 806

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 806

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 808

B — Επί της γεωγραφικής αγοράς ..... II - 811

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 811

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 813

II — Επί της αποδείξεως των συμπράξεων ..... II - 815

A — Επί της γαλλικής αγοράς ..... II - 815

1) Για την περίοδο 1981-1982 ..... II - 815

Προσβαλλόμενη πράξη ..... II - 815

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 815

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 818

2) Για την περίοδο 1983-1984 ..... II - 821

Προσβαλλόμενη πράξη ..... II - 821

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 821

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 823

B — Επί της αγοράς της Benelux ..... II - 824

1) Οι συμπράξεις επί των ποσοστώσεων ..... II - 824

2) Οι συμπράξεις επί των τιμών ..... II - 825

Προσβαλλόμενη πράξη ..... II - 825

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 825

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 826

3) Gentlemen's agreement μεταξύ, αφενός, Tréfilarbed και Thibodraad, και, αφετέρου, Van Merksteijn ..... II - 828

Προσβαλλόμενη πράξη ..... II - 828

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 828

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 830

4) Διμερείς επαφές και συμπράξεις μεταξύ Tréfilarbed και Thibodraad ..... II - 831

Γ — Επί της γερμανικής αγοράς ..... II - 832

1) Οι συμβάσεις αποκλειστικής διανομής μεταξύ, αφενός, της BStG και, αφετέρου, των Bouwstaal Roermond BV και Arbed SA afdeling Nederland ..... II - 832

α) Προσβαλλόμενη πράξη ..... II - 832

β) Επί της εφαρμογής του κανονισμού 67/67 ..... II - 834

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 834

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 837

γ) Επί της υπάρξεως σχέσεως εντός του ομίλου ..... II - 839

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 839

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 841

2) Η σύμπραξη μεταξύ BStG και Tréfilarbed (St Ingbert) ..... II - 843

Προσβαλλόμενη πράξη ..... II - 843

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 843

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 845

3) Επί των συμπράξεων που απέβλεπαν στην προστασία της γερμανικής αγοράς ..... II - 847

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 847

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 848

Επί του λόγου που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 15 του κανονισμού 17 ..... II - 851

Ι — Επί της μη εξατομικεύσεως των κριτηρίων προσδιορισμού της βαρύτητας των παραβάσεων και προσδιορισμού του ύψους του προστίμου ..... II - 851

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 851

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 852

II — Επί της ελλείψεως δόλου ή αμέλειας της προσφεύγουσας ..... II - 854

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 854

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 855

III — Επί της δυσαναλογίας του προστίμου ..... II - 856

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 856

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 858

IV — Επί του ότι δεν λήφθηκε υπόψη το πρόστιμο που επέβαλαν οι γαλλικές αρχές ..... II - 859

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 859

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 860

Επί των δικαστικών εξόδων ..... II - 862